





יו"ר הביאנלה: ד"ר זאב דגני

יו"ר ועדה מייעצת לביאנלה: פרופ' ציבי גבע

מנהל קשרי אמנות-חינוך: עתר גבע

**אוצר ראשי: ד"ר רועי ברנד**

**אוצרות-שותפות: סנדרה וייל, רולא ח'ורי**

**גימנסיה עברית "הרצליה"**

יו"ר הוועד המפקח גימנסיה עברית "הרצליה":

פרופ' יורם דנציגר

מנהל כספים וכר"א: רו"ח יניב זירעאל

מזכירת הנהלה ודירקטוריון: גולדי קורן

מנהל משק ובטחון: אבשלום חמי

מנהלת פדגוגית: בלה סקורוחוד

**הביאנלה האוטונומית לאמנות**

מנכ"לית: עדי אנגלמן

אסטרטגיה, משאבים וקשרי ציבור: אלה איתן

מפיק בפועל: קובי אבן־חיים

מנהלת אמנותית 'תראו אותי': יהודית שפירא חביב

עוזרת הפקה: שיר יוזל

מפיק פרויקטים השתתפותיים: נמרוד סמוראי לוי

צוות הקמה תערוכה: דניאל נווה, בר פלש,

גמליאל סספורטס

ניהול הפקה בפועל ביאנלה: עמותת מרסל לקידום

אמנות ותרבות (ע"ר)

מעצבת תדמית והפקות גרפיות: נואל ערפאת

מעצבת תערוכה: אדר' טליה דוידי

מתאם הפקה תוכנייה: איתי שבתאי

עורכת לשון תוכנייה: יעל ינאי

מתרגם לערבית: נוואף עתאמנה

מתרגמת לאנגלית: ג'ודי קופפרמן

צלמים: איל יצהר, אוסקר אבוש

יחסי ציבור: מירה אן בינרט, עדה לחובר

קידום דיגיטל: מודוס - שחר זלצמן, יובל שילר

וחמי בן דוד

אתר ביאנלה: אליש איתן

צוות קידום בינ"ל: לאסלו הפרה, מלינה ויטאשק,

אנה טולובנסקי

צוות קידום גימנסיה "הרצליה": אודליה בהלול

ושי גוטמן

**המדרשה - הפקולטה לאמנות במכללת בית ברל X**

**הביאנלה האוטונומית לאמנות בגימנסיה העברית**

**"הרצליה"**

ניהול אמנותי ואקדמי: רותי סלע, ליהי חן, הלל רומן,

רונית אטינגר

רכות מערך הדרכה: רונית אטינגר

הפקה: שחר נויאהאוז, חלי שרגא, עדנה שינדלר

סדנאות והרצאות: מרצי המדרשה ואמניה

צוות הדרכה ביאנלה - סטודנטיות במדרשה:

אראל רוזן, עדן חבגי, אופיר שמריהו, הירל דרורי,

ליטל כהן, אלה רניץ דוניסקי, דולב כהן

הדרכה ברוסית: נטליה קופליאנסקי

**האקדמיה לאמנות ולעיצוב בצלאל, ירושלים -**

ניסוי ותהייה - יום סדנאות של התוכנית לתואר שני

במדיניות ותיאוריה של האמנויות בבצלאל

ניהול אמנותי: ד"ר שאול סתר

**יידות וידידי הביאנלה האוטונומית לאמנות**

**בגימנסיה העברית "הרצליה"**

אנט בולג'רוטשילד, רויטל בן־אשר פרץ,

מיכל ורפי גמזו, קנדידה גרטלר, זאב הולצמן,

רבקה סקר, יהודית שפירא חביב, יונית שטרן,

פרופ' יולי תמיר.

## תודה גדולה לתורמות ולתורמים:

ענגי ודני אונגר, אלי ארלוק ומאיה ברודצקי, אנט בולגרוטשילד, קנדידה גרטלה, אורה אתרוג סטיבה, רבקה סקר, משפחת קורן, אתי ומיקי קני, שגרירות שבדיה בישראל, תורמים בעילום שם

## תודה לשותפות ולשותפים:

גימנסיה עברית "הרצליה" ת"א: איילת עמר - סגנית מנהל; לוסיאנה קפלון - רכזת תחום צילום במגמה לאמנות; חלי מנחם-גמזה - רכזת מגמת תיאטרון; עינן פרל – רכז המגמה למוסיקה; יואב חזקיה – מגמת קולנוע; תומר לביא - רכז מגמת מדעי המחשב; רות פליס - רכזת תחום קיימות; אדר' עירית רון - רכזת מגמת אדריכלות; מאיר קליין - רכז מגמת רדיו קול הגימנסיה; ד"ר ודים טליס - רכז מגמת הנדסת מערכות; ד"ר רחל שאול - רכזת תוכנית אתנחתא; יעל שטיין - המגמה לאמנות; ילנה פבלוב - מנהלת הספרייה; הנהגת הורים - אפי קובי ונועה ברק; תודה לצוות התפעול והניקיון של בית הספר.

## עיריית תל אביב-יפו

מנהל החינוך | קרן תל אביב לפיתוח | מנהל תקשורת, אגף תרבות

## תודה לוועד המנהל של עמותת מרסל לקידום

אמנות ותרבות: עו"ד נמרוד רוזנבלום, תמר דקל, ד"ר אורלי שבי, אדר' שירה נוי גורן, ענבל קצף, ולריה גסלב; ליאון אביגד, מלי שלום וניצן פרי, נלי אמן, ציפי אנגלמן, תמר ארז, מיכל דיין, אסף וונד, נועה חביב, שיר כהן, הילה כהן-שניידרמן, כלי זמר, ליטל מגידוש, ליאור מיסיאנו, מלאני מרגלית, שולמית נוס, אלעד נפתלי, אביטל ענבר, עדנה פסט, ג'סי קלברמן שפחה שליט-אינטרטור, מיכל שמיר.

הביאנלה האוטונומית לאמנות בגימנסיה העברית "הרצליה" תל אביב היא יוזמה עצמאית לא למטרות רווח; נוסדה בשנת 2023 במטרה לחזק את תחומי האמנות והתרבות, מדעי הרוח והחינוך ואת הקשר בין התחומים.

## הביאנלה האוטונומית לאמנות ב"גימנסיה העברית הרצליה לדמוקרטיה, הומניזם וזכויות אדם"

ד"ר זאב דגני, מנהל הגימנסיה

הביאנלה מתקיימת בפסח, חג החירות, המסמל שחרור מעבדות תוך מאבק. עבורנו זמן זה מייצג את המאבק שלנו להכרה בשוויון בין בני האדם ובזכותם לחירות. השנה גם הפסחא וגם הרמדאן נחגגים יחד בפסח - כל השלושה חגים מעצבים ומשמעותיים למוסלמים ולנוצרים שחיים איתנו, ושילדיהם לומדים יחד בגימנסיה. זו משמעה של התנסות בלמידה, שכן למידה היא תהליך אינסופי הפורץ את גבולותיהם של קירות בית הספר ושל תוכניות לימודים מוכתבות על ידי אינטרסים צרים. זהו שחרור מהקלאסיקה הביית-ספרית, שבה המורים מלמדים והתלמידים לא לומדים.

אני רואה בקיום הביאנלה בגימנסיה יישום נוסף לתפיסה, שאינו עוסקים רק בלימוד תכנים לקראת בחינות הבגרות, אלא אנו מרחב פתוח המאפשר ללומדים להתנסות במושג הלמידה במלוא היקפו הרחב.

המפגש עם האמנים והפעילויות המשותפות עם התלמידים יחשפו אותם לעולמות של אפשרויות ביטוי מגוונות. למידה מתרחשת בכל אתר ואתר, בכל עת ובכל מפגש, בחינת "מכל מלמדך השכלתי".

אנו מקווים שהביאנלה תמשיך להתקיים גם בשנים הבאות, ותזוהה עם הגימנסיה לאורך שנים.

זה מכבר אני סבור, שבימים קשים אלה מבע רגשי הוא צורך אנושי משמעותי מאוד לכולנו, ואמנות היא אפשרות ביטוי נפלאה. מאחר שאנו עוסקים רבות באמנות בבית הספר, חשבנו לצרף את הלמידה האינטלקטואלית ללמידה האמנותית והרגשית. במרחב הפתוח והמקבל של הגימנסיה היה אך טבעי ליצור מפגש מאחד בין רוח וחומר.

"הגימנסיה העברית הרצליה לדמוקרטיה, הומניזם וזכויות אדם" אינה רק התיכון הראשון בעולם ששפת ההוראה והלמידה בו היא עברית. לימדו בה אמנים ואנשי רוח מאושיות התרבות העברית, וצמחו ממנה אמנים, אנשי הגות וספרות המטביעים חותם בתרבות הישראלית. הלומדים והמלמדים בגימנסיה היום מייצגים את המגוון החברתי בארץ: יהודים, פלסטינים, דתיים, בני מבקשי מקלט. דווקא מרחב זה אפוא, במרכז תל אביב, ראוי לשמש אכסניה לביאנלה אמנותית שעניינה התנסויות בלמידה.

בימים קשים אלה, עת צנזורה והגבלות מונחתות על פעילויות ועל עשייה חינוכית ואמנותית, זמנו את הביאנלה כאירוע אוטונומי, ללא תלות במשרד ממשלתי כזה או אחר, בתמיכתם של ארגונים ופרטים המכירים בחשיבות הביטוי החופשי וחירות הרוח. כך הביאנלה היא אנטיתזה למגמות הפשיסטיות, בהמשך לחוק הלאום הכולא את הרוח האנושית בכבלי דת בקבוצות אתניות מסוגרות. כנגד התפיסה שבישראל יש שתי קבוצות, יהודים ואחרים, ראינו בביאנלה הזדמנות להפגיש בין אמנים מקומיים ובינלאומיים, יהודים ופלסטינים, שיעסקו בנושא משותף לבני האדם באשר הם: התנסויות בלמידה.

פרופ' ציבי גבע

היווה מעין מודל - וזה העניין החשוב כאן - לחשיבה אחרת, לאופן אחר של למידה, של העברת ידע ופתיחה או דמוקרטיזציה רוחבית שלו, של העיבוד שלו, של היקף התחומים (שלו).

דיסלדורף, 1972. בויס סולק מהאקדמיה מאחר שדרש דמוקרטיזציה של תוכנית הלימוד, פתיחת הקריטריונים לקבלה תחת האמירה: "בכל אדם טמון אמן". לדידו, אין לנו אפשרות להכתיב ידע אוטוריטטיבי, אין אחד גדול ששופך אינפורמציה על השני הקטן. זוהי הצעה לעולם, הצעה חברתית, חינוכית, מרחיקת לכת, במסגרת התערוכה החשובה ביותר בעולם.

שנים אחר כך אני נפגש עם חברי רועי ברנד באיזה קפה בברוקלין: הוא מספר לי על הפרויקט של האמן הגרמני העכשווי טינו סגל בגוגנהיים, שהוא נוטל בו חלק, תחת הכותרת "This Progress". האירוע מתקיים בגוגנהיים הריק לחלוטין, כולל איסור מפורש של האמן לתעד אותו, והוא בעצם מחולל מפגש כשלעצמו בין צופה לבין 'משוחח' מְצוּוּתו של האמן. למפגשים אלה לא תהיה עדות. זהו אולי הדהוד עכשווי, רדיקלי, של ה'הפינגס' של אלן קפרו משנות ה-50, שהתרחשו במקום וברגע מסוים, כחוויה רגעית ובין-אישית שאין לה נְצַח.

2015. אני נוסע לפגישה בברלין. שומע שטינו סגל מציג בעיר. מגיע למתנ"ס בפארק שאינני זוכר את שמו, קונה כרטיס. זו לא הספירלה העולה של הגוגנהיים, אלא מעין מסלול טיול בפארק. אני משוחח עם ילד, אחר כך תופס את מקומו נער שממשיך בשיחה, אחר כך אישה גרמנייה מבוגרת. What is Progress?, מהי אמונה? מהו ה'מקרה'

ב-1973 הקים יוזף בויס, אולי האמן הגרמני החשוב והמשפיע ביותר במחצית השנייה של המאה העשרים, את 'האוניברסיטה הבינלאומית הפתוחה ליצירתיות אינטרדיסציפלינרית' (Free International University [FIU] for Creativity and Interdisciplinary Research) יחד עם היינריך בל, קלאוס סטאק, גיאורג מייסטרמן, וילי בונגארד, קרולין טיסדל ועוד רבים ורבות. הפרויקט הוצג בדוקומנטה השישית בקאסל והמשיך לפעול אחר כך בכמה מרכזי אמנות נוספים באירופה ובארצות הברית. לא ביקרתי שם, אבל כמה שנים אחר כך, בעת שלמדתי במדרשה לאמנות, החלטתי לכתוב על יוזף בויס עבודה סמינריונית ולנסות להבין לעומק: מה בעצם עשה האיש הזה? מה הקשר בין העבודות (סביבות פיסול, או "פיסול חברתי" כהגדרתו, שעד אז יכולתי לראות רק פה ושם בספרים שחור-לבן או במגזינים, גם זה בקושי) שמשמש חישמלו את מוחי, לבין תפיסת העולם הרדיקלית, ההוליסטית, הכמעט אנתרופוסופית בהיקפה ובעומק שלה, שעלתה מעבודותיו, מהשיחות איתו ומדברים שכתב?

במהלך כתיבתה של העבודה חליתי בצהבת. בעזרת חברים סיימתי אותה איכשהו תוך ניסיון ללמוד ולהבין את הפרויקט האמנותי וההגותי הענק הזה. 'האוניברסיטה הפתוחה ליצירתיות אינטרדיסציפלינרית' היתה פרויקט מפתח. ה'אובייקט' היה רשת של צינורות פלסטיק שקופים על קירות הביתן הגרמני שהזרימו דבש, כמו מערכת עורקים ענקית, סמל לאנרגיה מן הטבע. בתוך הביתן התקיימו דיונים חופשיים, הרצאות קצרות של אנשי רוח ואמנים על אמנות, חברה, אקולוגיה וחינוך, בהנחיית בויס עצמו. הפרויקט

שלה? מה קרה לי בחיים שלי? אנחנו, זרים לחלוטין, הולכים בשבילי הפארק ומשוחחים שעה ארוכה. זה לא אודות משהו, זה "הדבר", החוויה כשלעצמה.

בין לבין אני מלמד שנים במקומות שונים בארץ ובחו"ל. קורים דברים ומפגשים שמעצבים מחשבות, מחוללים באיזה אופן את השבר והשטע שאנחנו נתונים בתוכו ממש בימים אלו.

שנים אחר כך אני יושב אצל זאב דגני במשרדו. את הגימנסיה הכרתי מקורסי נהיגה מונעת שהייתי עושה לדאבוני כל קיץ, כשבית הספר ריק. אנחנו מדברים. אין פרוטוקול של השיחה הזאת. אני גם לא זוכר פרטים, מעבר לזה שכשאני יוצא משם, אני מבין שהכול אפשרי, שאין גבולות, שהכול פתוח למחשבות חדשות, לרפלקציה טוטאלית על מקום, על המושג 'בית ספר', על המושג 'אמנות', על עולם האמנות הזה שאני מסתובב בו כבר כל כך הרבה שנים באיזו אמביוולנטיות - כלפי מסחור, כלפי מושג השוק שבלע את כל ה'רוחני באמנות', את הדבר הזה, 'אמנות כלשעצמה'. איך חושבים את זה מחדש? איך באים אל זה משני הכיוונים, שהתנוונו שניהם, שאנחנו רואים אותם תקועים בסטגנציה מדכדכת כבר שנים? איך פותחים את זה? איך אפשר להבנות פרדיגמה חדשה? איך מממשים את המחשבה, ש"הפרויקט של היום הוא למצוא את הפרויקט הבא" (בארי שוּבסקי)\*.

משם התחלנו. והצטרפו אלינו אנשים יקרים, כולם שואלים שאלות ומחפשים תשובות, נעים בתוך מעגלי עשייה אבל רוצים משהו חדש. לפתוח, לחרוש אדמה יבשה וקשה, להתנתק מהגדרות מקובעות, לנוע. ככה התחיל להירקם העניין הזה,

חברה מביאה חבר, כל אחד ואחת הם מקרה קצה של חיים באיזה מקום, מסלול עקלקל בדרך החתחתים הזאת של להיות בוגר, להיות מסוגל להתבונן בעשייה, במגנונים המוכרים ובשדה, לחזור לשאול ולחקור, לעשות תמטיזציה של הניסיון האישי, להסיק מן הפרט אל הכלל, ולהיפך. כפי שאומר ניקולה בוריו, מבקר האמנות הצרפתי, אוצר, פילוסוף והמנהל לשעבר של ה'בוזאר' בפריז: "...זה מדבר מתוך חוסר יציבות מהותית... זו איכות מהותית שנמצאת בעבודת האמנות עצמה. זה הפירוק של כל הוודאויות שלנו, או של הרעיונות והמושגים שאנו אוחזים בהם. כל עבודת אמנות חשובה מטילה ספק בנקודות המבט שמכוננות את המציאות שלנו... זה במידה רבה חלק ממה שאני מכנה ערער היציבות. הרעיון של האמנות כשולחן עריכה חלופי. זה למעשה עובר פוסט-פרודוקציה, נערך מחדש, והאפקט הראשוני הוא של מונטאז'. זו עובדה שכל מה שאנחנו חושבים שהוא קבוע, יציב ואמיתי הוא למעשה תמונה. תסריט. שום דבר מלבד פיקציה שאנו אוחזים בה. זה אפקט פוליטי ראשון של אמנות בזמן אמת."

\* ציטוט זה, כמו גם הציטוט של ניקולה בוריו בפסקה הבאה, מתוך "חלל חלום חלון", רות גולן, רסלינג, 2019

בשבילו אמנות זה דרך להביע את עצמי דרך יצירת דברים, אם על דף או פסל או כל דבר אחר שאנשים יכולים לראות ולהבין.

אמנות לדעתי זה משהו שמישהו יצר עם הלב, והוא ניסה באמת להתאמץ בשביל לצייר משהו או לפסל משהו שהוא גאה בו. אני חושב שאפשר להתבטא הרבה בעזרת אמנות. יש המון דרכים והמון אנשים עשו את זה בדרכים שונות. אני חושב שזה מאוד מאוד חשוב, זה צעד שזה מאוד מאוד חשוב של בני אדם ושצריך להמשיך לעשות את זה.

אמנות בשבילו זה דבר מאוד מופשט ואני חושבת שכל אחד יכול ליצור אמנות בכל צורה שיוכל להיות.

אמנות בשבילו זה מקום להירגע או משהו כזה.

אמנות בשבילו משהו. כל דבר שהוא מביע במשהו שהוא מבוטא שחייבים לעשות. כל דבר שהוא יצירתי, שזה יכול להיות בנייה, זה יכול להיות חשיבה מסוימת וזה גם יכול להיות דרך חיים.

הרבה דברים. כל העולם שלנו זה אמנות.

הציטוטים נלקחו מתוך ההסכת 'מה זה אמנות בשבילך?' קול הגימנסיה שואל, תלמידות ותלמידים עונים' בעריכת אור מנחם (פברואר 2023), במסגרת הלימודים במגמת הרדיו 'קול הגימנסיה', בהנחיית מאיר קליין.



## תערוכת הביאנלה ה'1: התנסויות בלמידה

אוצרים: רועי ברנד, רולא ח'ורי, סנדרה וייל

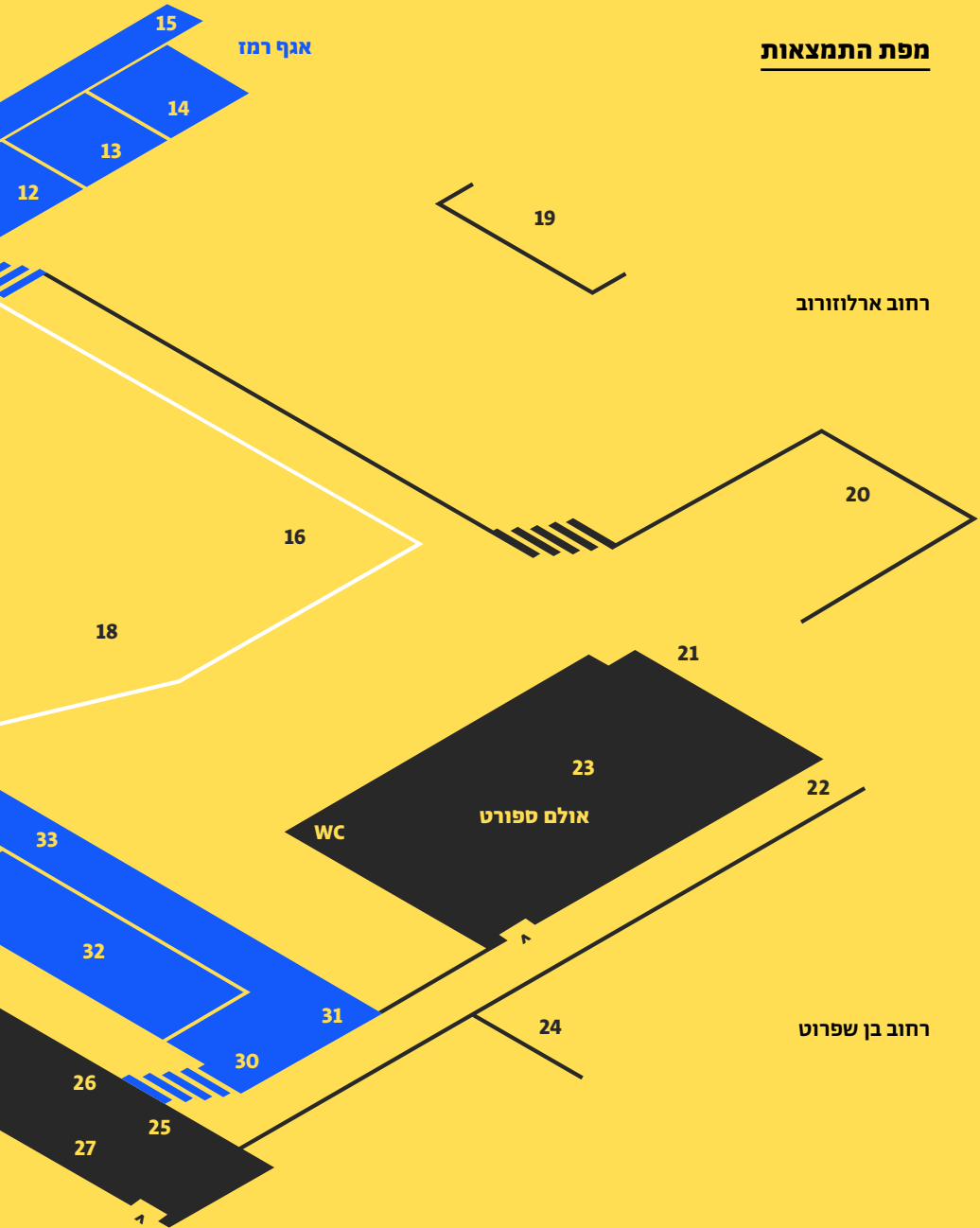
על התרבות הדמוקרטית וההומניסטית שהיא בסיס למחשבה חופשית, ליצירה ולאמנות, הבסיס לעשייה שלנו. התערוכה ומגוון הפעילויות שמתקיימות בה מהווים מרחב ציבורי שבו ניתן לחוות, לחשוב, לדון ולשחק בצורות שונות של להיות יחד. כך מרחב בית הספר, שיכול להיתפס כסוכן של משטור, יעשה לחלל התנסותי וחוויתי. בית הספר כולו ידמה למעשה אמנות, ומלאכת ההוראה והלימוד ליצירה של דמיון ומשחק חופשי.

הביאנלה האוטונומית הראשונה היא יוזמה של מנהל הגימנסיה העברית הרצליה, ד"ר זאב דגני, האמן פרופ' ציבי גבע, האמן עתר גבע, שאחראי על תחום החינוך לאמנות בגימנסיה וד"ר רועי ברנד, פילוסוף ואוצר אמנות. לפרויקט הצטרפו בשלב מוקדם שתי אוצרות שותפות, סנדרה וייל ורולא ח'ורי והיא מנוהלת על ידי עדי אנגלמן ועמותת מרסל לקידום אמנות ותרבות, ביחד עם אלה איתן, מנהלת אסטרטגיה, משאבים וקשרי ציבור של הביאנלה, המפיק קובי אבן-חיים והמעצבת הגרפית נואל ערפאת. אליהן הצטרפו האוצרת יהודית שפירא חביב ומעצבת התערוכה אדר' טליה דויד, לצד נשות ואנשי צוות מסורים נוספים. הפרויקט מבוסס על מודל אוטונומי: הוא יוזמה שנוצרה על ידי אמנים, אנשי חינוך ואוצרים ללא תמיכה ממשלתית. אנחנו תקווה שהמודל של הביאנלה האוטונומית הראשונה יחזור על עצמו אחת לשנתיים, עם קבוצה חדשה של אנשי חינוך, אוצרות, אמניות ומובילי תהליך.

'התנסויות בלמידה', התערוכה הראשונה במסגרת הביאנלה האוטונומית לאמנות, היא אירוע אמנות עכשווי בינמקומי ובינלאומי שמתרחש בפעם הראשונה בקמפוס של הגימנסיה העברית "הרצליה" בלב תל אביב. השאלות איך אנו לומדים ולמה אנחנו מחנכים הן שאלות אקוטיות היום בארץ ובעולם. בעולם על סף קריסה סביבתית, תרבותית וערכית, אנחנו נדרשים ללמוד שוב, ללמוד מחדש, ללמוד אחרת. איך לומדים כאשר הידע הנצבר לא עומד בקצב השינויים? איך לומדים יחד בדיאלוג רב-משתתפות.ים? איך לומדים לשכוח את מה שלמדנו כדי לפנות מקום להתנסות אחרת? התערוכה שתתפרס בחללי הפנים והחוץ של הגימנסיה, מחולקת לשלושה חלקים: ללמוד מהמסורות, ללמוד מהעתיד וללמוד איך לחיות יחד עם אחרות ולצד נראטיבים ותפיסות עולם מנוגדות. המסורת מיוצגת על ידי עבודות קראפט רבות אבל גם עבודות וידאו וסאונד שמתייחסות להעברה של ידע וחוויה בעל פה ובאמצעים חומריים. חלק מהמייצבים מתייחסים ללימודים עתידיים תוך שימוש בטכנולוגיות חדשות כמו מציאות רבודה ומדומה, וכמעט כולן מתייחסות בדרך זו או אחרת לאפשרות להכיל ריבוי של נראטיבים ואפשרות לשחק ולנדוד בין תפיסות עולם.

הביאנלה מתרחשת במהלך חופשת הפסח, הרמדאן והפסחא במשך ארבעה עשר ימים. לצד התערוכה אנחנו משלבים תכנית עשירה של שיעורים פתוחים, סדנאות, וכנס העוסק במפגש שבין לימודים, התנסות ואמנות שמאפיין את הפרק הראשון של הביאנלה האוטונומית. אנחנו ערים, כמובן, לזמן ולמקום ולצורך לעמוד ולהגן

# מפת התמצאות

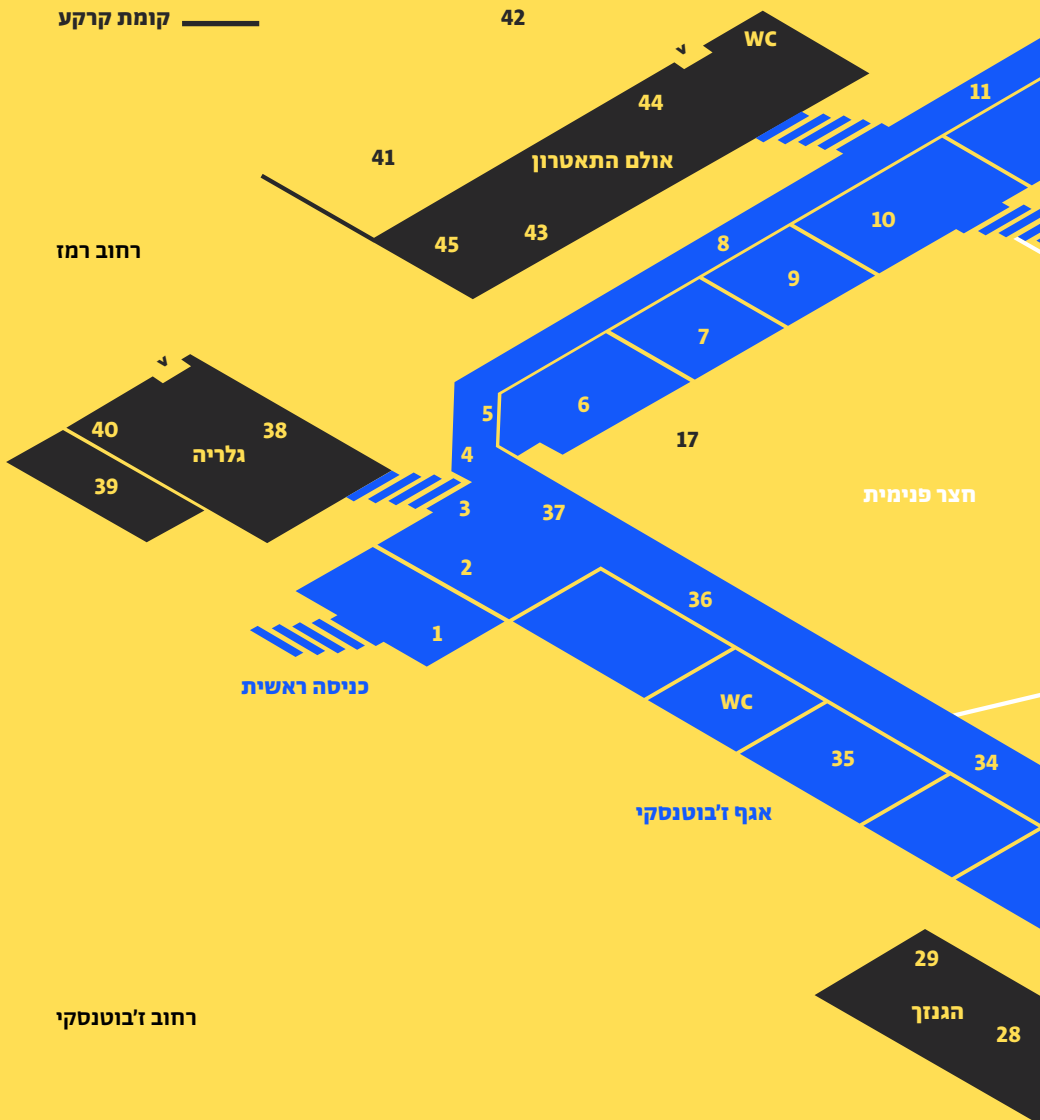


קומת כניסה

קומת קרקע

רחוב רמז

רחוב ד'בוטנסקי



## אמניות ואמנים המשתתפים בתערוכת הביאנלה ה-1: התנסויות בלמידה

1 מחמוד קייס	19 אוהד מרומי	37 שי עיד אלוני
2 אסתר שניידר	20 יארא קאסם מחאג'נה	38 דועאא בדראן
3 פריד אבו שקרה	21 איראדה ג'ומעה	39 קרן יעלה־גולן ואדר' שלי גוגנהיים
4 קט טולקובסקי	22 תרגילים בציור ופיסול	40 מימי טסמה־סיבהו
5 פריד אבו שקרה	23 יוהנה בילינג	41 אשרף פואח'רי
6 דינה שנהב	24 חלי יוזביץ	42 הילה לביב
7 יולי צרפתי	25 שרון פקטורוביץ' פינקוס	43 רביע סלפיתי
8 לינה אוטום ג'ק אגולון	26 שלי פדרמן	44 תרגילים בצילום
9 ריצ'רד אשר	27 מארק טרייב	45 קולנוע המדרשה בביאנלה
10 עיסא גרייב	28 שירה סגול	
11 אסתר שניידר	29 יוסרה אבו כף	
12 כריסטין אודלונד	30 יארא קאסם מחאג'נה	
13 הילה לביב	31 מנאר זועבי	
14 חנא קובטי	32 תרגילים בוידאו	
15 אשרף פואח'רי	33 חלי יוזביץ	
16 טינו סגל	34 פאטמה אבו רומי	
17 דניאל סילבר	35 חדר מורים	
18 כריסטין אודלונד	36 אסתר שניידר	



**עבודות  
האמנות  
בתערוכה**

העבודה 'יחידת ערבסקה' חוקרת את האורגניזם (תורת העיטור הגיאומטרי) האסלאמית בהיבטים של אמנות מערבית עכשווית. מחמוד קייס מצמצם בה את עיטור הערבסקה המשתרע בדפוסים חוזרים שמזוהה עם האדריכלות האסלאמית ומציג אותו כיחידה אחת בודדת העומדת בפני עצמה. הוא תולש את הערבסקה מההקשר שלה ומציב אותה בחלל הציבורי. הצמצום בא לידי ביטוי גם בצבעוניות ובבחירה להשאיר את צבעו המקורי של החומר, הברזל, שממנו עשוי הפסל. הצבעוניות גם משרתת את הקונספט האמנותי של העבודה - ייצוג של מושג המינימליזם באמנות חזותית כסגנון המתייחס לצמצום הדימוי החזותי אגב ויתור על הבעה מקורית, סובייקטיבית.

מחמוד קייס נולד ב־1985 בנחף, חי ופועל בנחף.

**שערית, 2023**, מיצב עשוי חוטים, גדילים, וילונות מצויצים, חרוזי חימר, עץ בוק וכפות תמרים, נוצות, עץ מגולף ושער־מטאטא, 20x120x320 ס"מ

**שער חתום, 2023**, מיצב עשוי מדפי עץ, גדילים, וילונות מצויצים, חרוזי חימר, נוצות, ושיער מלאכותי, 25x240x340 ס"מ

**מחיצת מנורה, 2023**, מיצב עשוי חוטים, גדילים, פְּלִיז, וילונות חוטים, חרוזי חֶמֶר, עץ, נוצות, עץ בוק וכפות תמרים ושער־מטאטא, 20x700x190 ס"מ

אסתר שניידר מציגה סדרת מיצבים המורכבים מווילונות מצויצים, פרנזים, שיער מלאכותי ונוצות. היא רוכשת את הקישוטים הללו, שיוצרו בייצור המוני כדי לעטר אנשים ורהיטים, ומפקיעה מהם את תפקידם המקורי.

המיצב הפיסולי 'שערית' (שניצב על הרצפה) והמיצב 'שער חתום' (התלוי מהתקרה) הם שניהם פסלים שמתייחסים לחזית, כאשר ניתן לעבור מבד ל'שערית' ואילו 'שער חתום' נשאר פאסדה מזמינה. המיצב 'שער חתום' נוצר בהשראת מיניאטורה פרסית שנוצרה בשנות ה־30 של המאה ה־16 על ידי הצייר הפרסי סולטן מוחמד, לאחד משיריו של המשורר המיסטיקן חאפזי. האירוס מופיעים בספר ששניידר קיבלה מאביה, ומאז היו מקור השראה

משמעוטי ביצירתה. רבים מהם מתארים את סיפורי התנ"ך באופן שהיא לא ראתה בילדותה במורשת היהודית שבה גדלה, שכן נמנעו לתאר דמויות מקראיות בפירוט ובעושר.

'מחיצת מנורה' הוא מבנה ארוך דמוי פרגוד בגובה אדם, המזכיר את המחיצה שמפרידה בין גברים לנשים בבית הכנסת, על-פי ההלכה היהודית. אלא שלהבדיל מזו, המחיצה של שניידר יוצרת חלל פתוח, המאפשר לצופות ולצופים לחוות אותו מבפנים ומבחוץ, ככמעין קרנבל של גילוי והסתרה.

אסתר שניידר נולדה ב־1978 בברית המועצות. היא חיה ופועלת בתל אביב.

**מחווה לקורבנות המלחמה בסוריה, 2015, יציקת גבס, אקריליק וצבע תעשייתי, גדלים שונים**

**יונים, 2020, תצריב והדפס, רקמה בחוטים צבעוניים, חורים ומחט על נייר, 43.5x34 ס"מ**

**קו התפר, 2019, תצריב והדפס, חורים, חוטים ומחט על נייר, 43.5x34 ס"מ**

**War is over, 2020, תצריב והדפס, רקמה בחוטים צבעוניים והטבעה על נייר, 43.5x34 ס"מ**

**קו התפר, 2021, תצריב והדפס, חוטים וחורים ומחט על נייר, 43.5x34 ס"מ**

**יונים, 2021, תצריב והדפס, רקמה בחוטים צבעוניים וחורים על נייר, 50x44 ס"מ**

**קו התפר, 2020, תצריב והדפס, רקמה בחוטים צבעוניים, חורים ומחט על נייר, 50x44 ס"מ**

**תרנגולים, 2022, תצריב והדפס, רקמה בחוטים צבעוניים וחורים על נייר, 50x44 ס"מ**

**מתוך הסדרה: מנופי הארץ, 2022, צבעי מים על נייר, 25x17 ס"מ**

זהו שלב הזיכרון של הבובות, שלב הבכי על המציאות הקשה, שלב החזרה אל מבט אחר על ההיכל, על הקורבן ועל הבדידות. המחווה של הבובות שניצבות מולנו מתרגמות את המציאות לזיכרון נשכח של ילד שנולד וגדל באום אל-פחם, שם מטוסים חגו בשמי הכפר בזמנו. והנה פריד אבו שקרה אורג מחוטי הזיכרון לא נוף ילדותי של חלומות תמימים, אלא נוף אחר, אלים יותר, מציאותי יותר. הוא מתאר סצנה שכמעט אוחזת בקצה החוט, יוצרת את המראות העכשוויים, מתחברת מחדש עם הצבר ועם נופי הארץ, ההגירה, הסבל, זכויות האדם ומה שמכונה כבוד ערבי. הרעיונות והתזות שהוא מציע עולים מתוך מעגל רוקם בתפריים של חוט בצבע השני, צבע הדם.

אבו שקרה משתמש בידיעה ובתמונה כרעיון, מתרגם אותן ליצירה טיפוגרפית, ובכל פעם שובר באמצעותן את האלמנט הגיאוגרפי. מסגור האירוע על נייר הופך אותו לאירוע חי, ולא סתם תמונה חולפת שנשארת בזיכרון רק רגע קצר. לפעמים הוא מתאר את האירוע בדקירות שיוצרת המחט החדה שלו. בנעיצות מחט הוא זורע אירועים בחוט, רוקם אותם במרווחים אופקיים ואנכיים.

ציור הנוף באמצעות שאריות מאותו נוף הוא מעשה תחייה המקפל בחובו חזון חדש, אופטימי במידה מסוימת, ואולי אף תפילה למחר חדש שמביא עמו חזון נאור אמיתי.

פריד אבו שקרה נולד ב-1963 באום אל-פחם, חי ופועל באום אל-פחם.

**קט טולקובסקי** היקשרות, 2023, חריטה בשכבות צבע וגבס על בד מוטבע בקיר

בשעת לילה, במצב תודעתי מסוים, טולקובסקי התבוננה בצירוי מערות. ההתבוננות חרגה מגבולות ההשראה. היא הרגישה כאילו היא נוכחת שם, זה פגש אותה ברגע שלא הייתה מוכנה אליו, היא הייתה באקסטזה. בדומה לקירות המערה, טולקובסקי יוצקת את התודעה שלה, את החלומות שלה, את התשוקות שלה, אל תוך היצירה. זהו תהליך שמבקש לשמר את תודעת הלילה, להישאר בתוכה, להתחבר אליה. העבודה עצמה היא תנועת מטוטלת של היפרדות מתודעת הלילה והיקשרות מחדש דרך העשייה הגשמית אל העולם הבלתי גשמי.

קט טולקובסקי נולדה ב-1991 בירושלים. היא חיה ופועלת בתל אביב.



**להתחיל מחדש**, 2023, בדים, וילונות וברזנט,  
מיצב בכיתה

דינה שנהב מרבה לבקר בבתי ספר. ועם כל כניסה שלה לכיתה, היא תוהה איך במקום כזה, בחדגוניות כזו, בתאורה כזו, ילדים מבליים חלק ניכר מזמנם. איך מציפים שתפתח סקרנות באווירה כזאת? כשהיא נכנסת לכיתה, בדמיונה היא הופכת אותה לחלל אחר - צובעת קירות, פותחת חלונות, פורשת מעטה על אובייקטים, מפתחת צבעוניות. הפעם הדמיון שלה התגשם - היא הפכה את הכיתה להר גדוש פרחים וצמחייה סבוכה. שנהב בחרה לעשות זאת בצורה ראשונית ופשוטה ביותר, בפעולה של כיסוי דבר מה על מנת להפוך אותו למשהו אחר.

דינה שנהב נולדה ב־1968 בירושלים. היא חיה ופועלת בתל אביב.

**מצבים יציבים**, 2021, סביבה דיגיטלית  
אינטראקטיבית, סאונד

'מצבים יציבים' היא סביבה דיגיטלית אינטראקטיבית המתארת את ים המלח, המדבר שמסביב ופוליטיקת המים השנויה במחלוקת הקשורה בהם. המבקרים מוזמנים להתהלך באופן ווירטואלי במרחב הגיאופוליטי הנדיר הזה כאשר לעיתים מתגלה נוף בראשיתי נשגב ולעיתים בולענים או קריסות של קרקע המעידים על ההתערבות האינטנסיבית של האדם במרחב הקדמוני. העבודה מורכבת ממפה ובה שלוש נקודות התחלה, שצרפתי רואה בהן סיורים מודרכים, וכוללות את 'פנימה', 'בקע' ו'מעל'. כל סיור בוחן אלמנט פוליטי אחר בנוף. הצופים מוזמנים לבחור בנקודת התחלה כרצונם. במהלך הסיור הם חופשיים לחצות את המפה, ויודרכו על ידי קריינות בזמנים מוגדרים.

יולי צרפתי נולדה ב־1992 בתל אביב. היא חיה ופועלת בלונדון.

**המקום שאני באה ממנו**, 2023, מדיה  
מעורבת על טקסטיל, 140x350 ס"מ

לינה אוטום ג'ק אגולון מציגה רקמה באורך של יותר מ־3 מטרים, המתארת זיכרונות ממימוניות שלמדה בילדותה בדרום סודן. מפה מנטלית של מקום אמיתי שאינו קיים עוד, וש ממנו נאלצה לברוח בגיל 27 בשל אלימות המורדים ששדדו אותם ושורפו את בתיהם. סבתה לימדה אותה להכין כלי חרס, אמה - להכין אוכל, ואביה - להכין את הסירות שבהן שטו על הנילוס שזרם ליד ביתם.

**ריצ'רד אשר**

**מאבק בלתי סביר נגד אנטרופיה, 2015-2014,**  
סדרת הדפסים בהזרקה דיו, 40x60 ס"מ כ"א

ריצ'רד אשר, אמן בריטי הפועל ומלמד באוניברסיטת מוהולי-נאג' לאמנות ועיצוב בבודפשט, מציג סדרת צילומי תקריב של משטחים לא מזהים - מרקמים וחלקיקי אבק שצולמו במצלמה דיגיטלית ממרחק כזה, שלא מאפשר למצלמה להתמקד או לעיין האנושית לזהות את האובייקט. סדרת ההדפסים מוצגת על שולחנות לימוד כעין עדויות למציאות מולקולרית, כעין ממצאים מדעיים של תרבויות בהתהוות, כעין תת-מודע חומרי שמלמד על המקור האקראי הבלתי נתפס של המציאות.

ובלשון האמן:

סדרת תצלומים

האובייקטים המצולמים אינם ניתנים לזיהוי בתצלומים

האובייקטים המצולמים אינם נושאי הצילומים

נושאי התצלום אינם מצולמים, אך הם בתצלום

אין שום זיקה, מלבד המראה החזותי, בין האובייקט המצולם לבין נושאי התצלום

\* אנטרופיה: מושג מדעי המזוהה לרב עם מצב של חוסר סדר, כאוטיות ואקראיות.

ריצ'רד אשר נולד ב-1959 בלונדון. הוא חי ופועל בבודפשט.

**עיסא גרייב**

**שובו של אוזיריס, 2019, וידיאו, 13:44 דקות**

לאחר ההפסד במלחמת 1967, נשיא מצרים דאז, גמאל עבד אל נאצר, נשא נאום התפטרות דרמטי. ביצירתו 'שובו של אוזיריס' גרייב מתחקה אחר הופעות הנאום בסרטים מצריים פופולריים. הוא חותך ומקבץ את הפרגמנטים שלו כדי לשחזר את הנאום המלא.

\* אוזיריס הוא אל המוות במיתולוגיה המצרית.

עיסא גרייב נולד ב-1984 בנצרת, חי ופועל בירושלים.

היבטים אלקטרו־אקוסטיים של אנשים וצמחים,  
2020, הקרנת וידיאו, 17:50 דקות

**ביתן איקריוט**, 2023, קורות עץ, מתכת, בטון ובד,  
230x230x305 ס"מ

כאמנית וכמלחינה, כריסטיין אודלונד מדגישה שאנו יכולים ללמוד מאסטרטגיות ההישרדות של צמחים, ששרדו בעזרתן 400 מיליון שנה. 'ביתן איקריוט' הוא מבנה תלוי־מקום, הממוקם בחצר הפתוחה של בית הספר. הוא נועד לשמש אתר למנוחה ולהפסקה שלווה, שבו התלמידים יוכלו להרהר, להידבר, לנגן מוזיקה או ללמוד על אורגניזמים חיים אחרים - בעלי חיים וצמחים החיוניים להישרדותנו. בעבודות שאודלונד ציירה בצבעי מים על 'וילונות' בד אשר נתל בבייתן במקום קירות, מופיעים צמחים וחלקי צמחים ומידע טקסטואלי על אודות תהליכי פוטוסינטזה, תקשורת של צמחים, וכלורופיל.

עבודת וידיאו של האמנית בשם 'אספקטים אלקטרו־אקוסטיים של אנשים וצמחים' מוקרנת בכיתה בבית הספר. היא מבוססת על הרעיונות של הפיזיקאי ניקולה טסלה (1856-1943) בנוגע לחשמל, ואנרגיה.

\* איקריוטים: יצורים תאיים בעלי גרעין ואברונים, המהווים על־ממלכה במיון עולם הטבע. הם כוללים מגוון רחב של אורגניזמים, בהם חד-תאיים (כמו ריריות, אצות), וכן את הממלכות של הרב־תאיים: פטריות, צמחים ובעלי חיים, בהם גם בני אדם. (מתוך ויקיפדיה)

\*\* אלקטרו־אקוסטיקה: מדע העוסק ביצירה ובמדידה של גלי קול במכשור אלקטרוני כגון רמקולים ומיקרופונים. (מתוך ויקיפדיה)

כריסטיין אודלונד נולדה ב־1963 בהַגֶרְסְטָאן, שבדיה. היא חיה ועובדת בשטוקהולם.

**בית המלאכה**, 2023  
מיצב בשני מוקדים: חצר - מגזרות בד, חוטים ושמע  
בהשתתפות: ירדן אשל, חלי גמזה־מנחם, שגיא  
סטולפר, אלה סרי, ליאו קושניר, תומר שיר; כיתה -  
הקרנת וידיאו ואירוע גזירה בהשתתפות הקהל

עבודתה של הילה לביב מתייחסת לקולקטיב של בנות ובני נוער יהודים, פליטים מגרמניה, שבמהלך מלחמת העולם השנייה חיו כקיבוץ בפאלון שבשבדיה, ללא הוריהם. הם קראו לעצמם קיבוץ־בֶּדְרֶךְ, חלקו את נטל עבודות

תלמידות ותלמידים שוהים בכיתה זמן ממושך במהלך שנת הלימודים, כך שחלל הכיתה עשוי לשמש להם מקור השראה – או, לחלופין, מקור דחייה וסלידה. אף כי רוב החומרים הוויזואלים התלויים שם הם פדגוגיים וקשורים לחומרי הלימוד, ישנם גם חומרים ויזואליים בעלי הקשרים דתיים, פוליטיים וכו'.

בעבודה 'ללא כותרת (גימנסיה הרצליה - בית ספר אבן רושד)', חנא קובטי מקים מחדש כיתת לימוד ממזרח העיר ירושלים, שם הוא חי, בכיתת לימוד בגימנסיה הרצליה, אגב העברה פיזית של המרכיבים החזותיים ה'קישוטיים'. בעבודתו הוא משקף את ההבדל בין תנאי כיתות הלימוד בגימנסיה הרצליה, מעוז הישראליות והציונות בעיר תל אביב, לבין בתי הספר במזרח ירושלים שאינם זוכים לאותם תנאים, ומעיד כי הביטוי החזותי בכיתות במזרח ירושלים תופס צורה דתית-לאומית מובהקת.

חנא קובטי נולד ב-1983 בנצרת. הוא חי ופועל בירושלים.

הבית, הקימו בית מלאכה לצעצועים ואובייקטים דקורטיביים מעץ, גידלו בעלי חיים וירקות וניהלו חיי תרבות שכללו עיתון, קונצרטים, הרצאות וכו'. סיפורם התגלה לליבי דרך אלבום תמונות שהוכן במתנה לאוה ורבורג, אחות סבתה של ליבי, שהיתה אחראית על הקבוצה, כחלק ממשמיתה להציל ילדים בעזרת הקהילה היהודית בשבדיה.

מגזרות בד של צעצועים שנוצרו בבית המלאכה תלויות בחוטים על ענפי העצים בחצר בית הספר, מוקפות בשמע של זיכרונותיה של מרים פולין, אחת מחברות הקיבוץ, שהוקלטו מחדש על ידי תלמידי ותלמידות הגימנסיה.

בכיתה מיצב נוסף, שבו מוזמנים המבקרים והמבקרות לגזור צעצועים מנייר אל מול הקרנת וידיאו של דפדוף באלבום, כשברקע מתנגן טקסט שנשמע כמו לקוח מסרטון הדרכה, שמרחף בין מעשי לסטוריאליסטי.

צילומים באלבום:

אנה ריבקיין בריק, כנראה 1940, באדיבות Moderna Museet Stockholm

הילה ליבי נולדה ב-1975 ברמת גן. היא חיה ופועלת בתל אביב.

דיסלקציה 2, 2023, הדפסה על בד, 150X300 ס"מ

דיסלקציה, 2023, ברזל בחיתוך לייזר, 133X170 ס"מ

פואח'רי מתמודד שוב עם החמור שלו, ובעקשנות. עבור האמן, החמור שלו אינו עוד דימוי של בעל חיים, אלא הוא הפך לדיוקן עצמי, שמופיע בהקשרים אינסופיים: ציני, קומי, פוליטי, כואב וביקורתי.

החמור מטייל בעבודותיו של פואח'רי ממקום למקום כמו זר בודד, וכל מקום שהוא מבקר בו לא נשאר כפי שהיה. מה הוא לוקח מכל המקומות האלה? יש תחושה שהוא נושא תיקי אוכף בלתי נראים, שבהם הוא אוסף פריטים טעונים. החמור של פואח'רי הוא צל, שטוח, תשלילי, חסר רגשות, שאינו משנה את תנוחתו; הוא נצחי, איקוני ואוניברסלי.

במיצב 'דיסלקציה' פואח'רי מדגיש ומנכיח את משקלן הכבד של שתי השפות, הערבית והעברית. הוא משקף את אותיות השפה הערבית והשפה העברית זו בזו וממזג אותן לכדי יחידה אחת. זאת מתוך נקודת מבט אסתטית ומתוך העושר של שתי התרבויות. בחיי היומיום בישראל חלה התבוללות בין שתי השפות, ערבוב של הערבית והעברית זו בזו. הן נמהלות אחת בשנייה ומאבדות את עצמן.

אשרף פואח'רי נולד ב־1974 במז'עה, חי ופועל בחיפה.

2006, This you

משתתפות: גבריאלה פוגל כץ, ניירוז קופטי, יובל קלו, עדי קשת כהן, אליה שחר.

העבודה של טינו סגל, 'This you', היא עבודה חיה המוצגת בחצר הגימנסיה "הרצליה" לאורך כל הביאנלה האוטונומית לאמנות. המפגשים האינטימיים, אותם האמן מכנה 'מצבים מובנים', נוצרו בין השאר בתגובה לגודש המוגזם של אובייקטים והסחות דעת בחיינו, מותירים מאחור זיכרונות אישיים בלבד.

טינו סגל נולד ב־1976 בלונדון, חי ופועל בברלין.

האמן, אביו ובנו, 2011, פסל אלומיניום,

90x120x256 ס"מ

טילבר חוקר בפסליו, כיצד פסלים מערביים ואפריקאים הציגו את האדם לאורך הדורות. האמן, אביו ובנו' מעוצב על-פי יצירת מופת קלאסית במוזיאון

**תפאורה למחזה לימודי (מחסום), 2023, עץ וצבע**  
תעשייתי, 300x1200x800 ס"מ

בעבודתו 'תפאורה למחזה לימודי (מחסום)' מרומי חוזר לפרויקט המתמשך שלו 'נופשון', לצורך מחקר והתנסות עם סוגיות של מעורבות ולמידה, ולנושא פוליטיקה של הגירה באמצעות המדיום המורכב של אמנות-תיאטרון-פיסול. מרומי מציג מִיצב פיסולי על הבמה המרכזית שבחצר בית הספר. העבודה מזמינה מבקרות ומבקרים, תלמידות ותלמידים, לקיים איתה אינטראקציה, להפעיל אותה ולפעול בתוכה. מרומי, שמעודד השתתפות ומשחק, רואה אופק אוטופי בהתייחסות אל העולם כישות לא גמורה, הנתונה במצב של התהוות מתמשכת. מרומי מציג את הבמה כאתר שעשוע של חופש.

אוהד מרומי נולד ב־1967 בקיבוץ מזרע, חי ופועל בניו יורק.

**עיר נודדת, 2022, מִיצב, עץ, צבע וסאונד**  
(טכנאי סאונד: סטפן לוקאשווסקי)

**בִיצה, 2022, גיר על נייר, 287x153 ס"מ**

'עיר נודדת' - באום אל-פחם, עיר מגוריה של האמנית, פליטים ואזרחים היו למטרות של חיילים כובשים ישראלים במהלך הנכבה. בהיותה ממוקמת על רכס הרים, החליטו תושביה לבנות כבישים תלולים שעלו ישירות לפסגות ולא התפתלו סביב-סביב, מה שהקשה על משאיות החיילים להגיע לפסגה. העבודה 'עיר נודדת' מציגה כיצד ניצלו תושבי אום אל-פחם את הידע הטופוגרפי שלהם בדבר המאפיינים הטבעיים של סביבתם כדי להגן על הקהילה שלהם מפני האימים של חיילי צה"ל.

'בִיצה' - לאחר הנכבה, התנועה הציונית וממשלת ישראל יצאו למשימה לשנות בכוח את האדמה הפלסטינית לסביבה ירוקה ופורייה. עם התמקדות בחקלאות, הממשלה ביצעה פרויקטים הרי אסון, כולל ניקוז אגם החולה. אגם שהיה בית גידול לבעלי חיים מקומיים רבים, אך נוקז מתוך כוונה ליצור שדות

חקלאיים. לרוע המזל, הפרויקט נכשל כי הקרקע לא התאימה לחקלאות, אך מהאגם נותרה ביצה בלבד וחיות רבות נכחדו.

\* נִכְבָּה - כינוי שנתנו התושבים הפלסטינים לאסון שהתרחש עליהם בשנת 1948 – עם הקמת מדינת ישראל. בתקופה זו מאות אלפי פלסטינים עזבו את בתיהם או גורשו מהם.

יאר אקסס מחאג'נה נולדה ב־1993 במועאוויה, חיה ופועלת באום אל־פחם.

**21**

## איראדה ג'ומעה

רוצה לחיות, 2016, הדפס על בד

בעבודתה של איראדה ג'ומעה 'רוצה לחיות' משנת 2016, האמנית מתייחסת לסכסוך הישראלי-פלסטיני שמסכן את חיינו ומעורר אלימות רבה בין האזרחים. העבודה נוצרה בתקופה עתירת התקפות במקומות ציבוריים על בחורות ערביות מוסלמיות בעלות אזרחות ישראלית, שרובן חבשו חג'אב (רעלה) - מה שעורר באיראדה חשש לחייה, בהיותה בחורה ערבייה מוסלמית שחיה, עובדת ומתנהלת רוב זמנה בקרב אוכלוסייה יהודית. ברקע העבודה השתמשה ג'ומעה בצבעיהם של שני הדגלים, הפלסטיני והישראלי. היא הדפיסה אותם בצורת ריבועי פאזל, שבמרכזם מופיעות בערבית המילים "רוצה לחיות" (بدي أعيش) פעמים אחדות בצורת מנדלה באמצעות עלי זהב.

איראדה ג'ומעה נולדה ב־1994 בטייבה. היא חיה ופועלת בטייבה.

**22**

## תרגילים בציור ופיסול

2023

מקבץ ציורים על קיר אולם הספורט מאת תלמידות ותלמידי המגמה לאמנות, שכבת ח בהנחיית יואב אפרתי, צייר ומורה לציור במדרשה – הפקולטה לאמנות במכללת בית ברל.

פרויקט זומו הרפסודה, 2023  
הצבות פיסוליות מאת תלמידות ותלמידי המגמה לאמנות, בהנחיית רכז המגמה, עתר גבע.

כל רגע מציג את מה שקורה, 2021, וידיאו,  
27:25 דקות

עבודתה של יוהנה בילינג, 'כל רגע מציג את מה שקורה', היא פרויקט שיתופי שמכונן מחדש את 'אירוע ללא כותרת' (יצירת תיאטרון מספר 1, 1952) מאת ג'ון קייג' - יצירת האמנות הראשונה המוכרת של התרחשות (הפנינג) או אמנות מולטימדיה שהתקיימה בקולג' בלאק מאונטיין (Black Mountain College), בארה"ב. הסרט מתעד תלמידות ותלמידים בעיקר בית הספר היסודי Bristol Grammar School, בריטניה, שעוסקים בתהליך ניסיוני רב־תחומי, מבוסס אימפרוביזציה, הפתוח לכישלון, חילופי דברים ודמיון.

\* בלאק מאונטיין קולג' - מוסד אקדמי ניסויי לאמנויות, פעל בשנים 1933-1957 באזור בלאק מאונטיין, קרולינה הדרומית, ארצות הברית. בקולג' למדה קבוצה של ציירים, אדריכלים, מוזיקאים ומשוררים, שיצרו אמנות ניסיונית רב־תחומית, וברבות הימים נעשו אמנים מוכרים, פורצי דרך באמנות.

יוהנה בילינג נולדה ב־1973 ביונקפינג, שבדיה. היא חיה ופועלת בשטוקהולם.

ללא כותרת, 2023, יציקת בטון ואדמה

ללא כותרת, 2023, יציקת בטון

עבודתה של חלי יוזביץ היא מעשה בחומר ובחלל. בתערוכה הנוכחית היא מציגה שני גופי עבודות. הראשון הוא מקבץ של יציקות בטון ואדמה שאותן היא הניחה על שלחנות הבטון היצוק בצמוד לקפטריה הישנה, מחוץ לאולם הספורט. את היציקות היא מייצרת באדמה של כפר חב"ד, מקום מושבה. החלק החיצוני מקבל את הצבע והטקסטורה של האדמה, ואילו החלק הפנימי, כמו ביצה שנחצתה, נותר לבן ושברירי. העבודה השנייה היא התערבות מינורית אבל מהפכנית במסדרון הגדול שמוביל מהכניסה לחדר המורים ועד למדרגות. האמנית בוחרת להדגיש אלמנטים אדריכליים כמו מרצפות או למוג פסל אבן עם אחד העמודים, באופן שהוא בולט ונוכח ובו בזמן נטמע ונסתר. היצירות של יוזביץ הן כמו גידולים טבעיים של הסביבה שהם מוצבים בה, בעודם שומרים על זרות או נבדלות כלשהי מאותה סביבה.

חלי יוזביץ נולדה ב־2000 בכפר חב"ד, חיה בכפר חב"ד ופועלת בירושלים.



**שרון פקטורוביץ' פינקוס**

מצולות, 2020-2023, דיו, אקוורל  
ואקריליק על נייר כותנה, גדלים משתנים

סדרת העבודות 'מצולות' של פקטורוביץ' פינקוס נובעת מעיסוק רב-שנים בסביבה ובטבע המשמש נקודת מוצא ליצירת עולם דימויים אישי ופנטסטי. בשנת 2020 היא החלה לעבוד על מכלול ציורים העוסקים בדימויים ימיים לאור השאלה, 'מהו מקום המפלט שלי?' תשובתה הייתה: הרגע שבו היא צפה בים ומשקעת את מבטה מתחת לפני המים. העולם הזר והמציאות האחרת אשר נגלים לעין בתנועה חטופה אחת מרתקים אותה, והיא מבקשת לחזור אליהם שוב ושוב.

עבור הביאנלה האמנית יצרה מיצב-ציורי שמדמה כניסה למערה או שקיעה במצולות. המבואה שמחברת את הפנים והחוץ ומובילה לגרם המדרגות היא חלל מעברי שמתאפיין בתחושת ציפה, בדימויים מטושטשים ולא ברורים - מצב דמיוני למחצה המתקיים באזור הספר שבין ריחוף לשקיעה.

שרון פקטורוביץ' פינקוס נולדה ב-1966 ברמת גן, חיה ופועלת בהרצליה.

**שלי פדרמן**

History to Go, 2004, ארון תצוגה וכדי חרס,  
80x140x210 ס"מ

'History to Go' הוא מוזיאון נייד המציג כלי חרס בסגנון שהיה נפוץ בעת העתיקה באזור שפלת החוף והשרון. היום הם משמשים קישוט בגנים ובמבואות של בניינים ונועדו להשרות אווירה עתיקה וחיבור למקום. אופן התצוגה המוזיאלי המפוברק מקנה למוצגים ערך היסטורי לכאורה, בשעה שלמעשה שויים לא יותר מ־100. המיצב מנסה להטיל ספק באופן שבו אנו זוכרים את ההיסטוריה שלנו ואת האמצעים שלנו להצדיק אותה. הכדים בתצוגה יוצרו על ידי פלסטינים שאינם מורשים להיכנס לישראל.

שלי פדרמן נולדה ב־1975 בלונדון. בוגרת הגימנסיה העברית "הרצליה". בהמשך התגוררה ופעלה בתל אביב, בלונדון ובניו יורק. נפטרה בתל אביב ב־2014.

**מארק טרייב**

ללמוד לאהוב את העתיד, 2023, אקריליק ודיו על  
בד, 296x227 ס"מ כל יחידה

קשה שלא לדאוג לגבי העתיד, במיוחד בתקופה של שינויי אקלים מהירים, מגיפות עולמיות ותהפוכות פוליטיות. האם בינה מלאכותית מייצגת איום נוסף? האם היא תעזור לנו לפתור בעיות כמו שינויי אקלים? ככל שאנו לומדים

**שירה סגול**

**שלום כיתה א'**, 2022, נייר, עטיפת ניילון שקוף,  
דבק, סיכות ועץ, 200-300 ס"מ (קוטר חיצוני)

בעבודה 'שלום כיתה א'', שירה סגול יצרה זר הנצחה שפרחיו עשויים מחומרי הלימוד של ילידה משנות הקורונה, החל ממרץ 2020 ועד מרץ 2022. הזר מורכב מכ־100 'פרחים' ומכ־25,000 דפים - ייצוג לכמויות האדירות של חומר כתוב ומודפס שילדים עושים בו שימוש בבית הספר. נוכחותו מורגשת בשכבות הנייר שמהן מורכב כל פרח ופרח, המהדהדות את הרגישות החומרית ההכרחית לחוויה הלימודית של ילדים, כמו גם את משך הזמן שחלף. השימוש בחומרים אלו מבקש לחבק ולהנציח בצורה מכבדת את 'העולם הישן', אך בד בבד לבקר אותו ולהיפרד ממנו, על מנת לזמן שיטות למידה מתקדמות וחומר לימודי מעודכן ורלוונטי יותר, שייטיבו עם הסביבה ויספקו אלטרנטיבות לשימוש המוגבר בנייר. הפרחים שנוצרו בקפדנות, מעלים את ההיבט הפרפורמטיבי שבעבודה: ההשקעה הפיזית שנדרשה ליצירתם מהדהדת את חווית ההורות האינטנסיבית בתקופת המגפה. הפרטים שעל כל פרח משקפים את ניסיונות ילדינו להסתגל ולהתמודד עם מציאות חדשה.

שירה סגול נולדה ברמת השרון ב־1974. חיה ופועלת בתל אביב.

**יוסרה אבו כף**

**שתיקה**, 2019, וידיאו, 2:55 דקות

יוסרה אבו כף מתעדת נשים בדואיות בצילום סטילס ובווידיאו ארט. הפרויקט נועד להשמיע את קולן ולעורר מודעות למצבן, גם עבור הדורות הבאים. הצופים בעבודה 'שתיקה' מוזמנים למפגש היכרות עם תרבויות ילידיות. אבו כף חוקרת ומתעדת את החברה הבדואית שהיא משתייכת אליה, באמצעות מסורת הדור המבוגר של נשים, ששרות ומספרות על מסע חייהן הקשה. השירים והסיפורים הללו מועברים מאישה לאישה במשך דורות. הן משמיעות את קולן העז ומלא התקווה בחברה גברית דתית נוקשה מאוד. שירת הנשים הבדואיות היא יצירתן.

**וואקיף וילא אנא בטוח'אק (עצור או שאני יורה**  
**בך), 2018 (2023), מיצג, 15-20 דקות – ביום**  
**הפתיחה, בהשתתפות: עינת גרליץ וירדן אשל**

מנאר זועבי מפגישה בביאנלה שתי עבודות קודמות שלה, שמתייחסות לקשר שבין השפה הערבית והמרחב הציבורי בישראל, המתבטא בהדרה, מחיקה וצמצום.

בתיעוד המיצג 'נאום המעלית', זועבי נמצאת במעלית הראשית השקופה של בניין בית הספר לאמנויות שבאוניברסיטת חיפה לצד המנחה שלה לשעבר, האמן עדו בר-אל, ומלמדת אותו מילים בערבית בעלות שורש, משמעות וצליל דומים למקבילה שלהן בעברית. שיעור זה בערבית הושמע במקביל ברמקולים ברחבי הבניין על מנת להחזיר את הערבית למרחב הציבורי ולו לרגע אוטופי חולף, שבו אנשים עשויים לחוות את הדמיון בין שתי השפות ואת האפשרות לשיח עשיר ועמוק יותר ביניהן. אותו שִׁמַע מושמע גם בביאנלה במרחב הציבורי שסביב בית הספר. הקהל יכול להשתתף בו באופן פעיל ולחזור אחרי המילים לבחירתו.

'וואקיף וילא אנא בטוח'אק'... עצור או שאני יורה בך... - זהו משפט מרכזי בסוגיה המורכבת של ערבית לחיילים, או כמקובל לכנותה זה שנים, ערבית 'מחסומית'. ההדרה של השפה הערבית מן המרחב הציבורי כמעט מוחלטת - היא נדחקת אל חדרי הלימוד של רשויות המדינה האחראים לביטחונה. המיצג של זועבי מתמקד בדחיקה הזו של הערבית אל מוסדות הביטחון. לימוד השפה מתקיים בתחומי בית ספר, מקום שמתקיימות בו יצירה ותרבות כאפשרות לחיים אחרים, חיים שמציעים אינטראקציות אנושיות מעבר לקוטביות המאולצת, הכפויה. מתוך הניגוד עולות שאלות נוקבות על הדואליות של אזור/חייל: האם שליטה בשפה היא בת-קיימא? האם היא עשויה להוביל לשליטה באנושי שבנו? אילו בחירות עושה האזור אל מול מצב הזוי זה? איך נרצה להגדיר את עצמנו? מה נרצה להוריש לבאים אחרינו? לאן נרצה להמשיך מכאן?

מנאר זועבי נולדה ב-1964 בנצרת. היא חיה ופועלת בנצרת.

2023

תרגילי וידאו מאת תלמידי המגמה לאמנות,  
בהנחיית רכז המגמה, עתר גבע.

**מחטים**, 2016, נייר, מחטים ושיער, 40x40 ס"מ

מתוך הסדרה **הצמה של אמא שלי**, 2009, כתר  
קוצים ושיער, 22x55 ס"מ

מתוך הסדרה **הצמה של אמא שלי**, 'עקאל' ושיער,  
18x61 ס"מ

**שטיח תפילה**, 2012, שטיח, שיער וחרוזים,  
70x104 ס"מ

**מטפחת הכלה**, 2016, שיער, מטפחת ותחרה,  
40x22 ס"מ

**מטפחת הכלה**, 2016, שיער, מטפחת ותחרה,  
40x22 ס"מ

דימוי השיער חוזר ומופיע בעבודתה של אבו רומי, והיא עוסקת באמצעותו  
בטקסים, באנשים, בעצמה, בפגיעות, באלימות וביופי.  
השיער – כחומר וכנושא היצירה - מופיע בקווצות, צמות, שיער בודדת,  
שערות שנשרו ונאספו או שערות כחומר גלם לרקמה ולתפירה. בשילובו  
אבו רומי חושפת את אופן הפעולה של מערכות הכוח והשליטה בחברה  
פטריארכלית, שמשפיעות על כל אישה וילדה. היא מציבה מולן ביטויים של  
התנגדות והתרסה, בכך שהיא יוצרת מהשיער הנשי חפצים גבריים. באופן זה  
אבו רומי מבקשת להעמיק בהבחנה בין הנשי לגברי. היא משתמשת בשיער  
אחרי שנגזז, והקווצות כבר נפרדו מהמכלול. זהו שיער במצב ראשוני, שעשוי  
להפוך לצמה או להתמיד ב'פורענותו'. ייתכן גם שמקור הקווצות בתספורת  
מיוחדת לרגל טקס כלשהו, כגון חתונה, אָבל, פגישה (אינטימית או אחרת).

פאטמה אבו רומי נולדה ב־1979 בטמרה, חיה ופועלת בטמרה.

העבודה 'חדר מורים', המתרחשת בחדר המורים של תיכון הגימנסיה, מזמינה את המבקרות והמבקרים "לשאול" מורה לצורך שיחה על חומרי החיים. המורים והמורות נבחרו בקפידה כדי להעביר הלאה שיעור שחשוב להם. אלה נשות מעשה או אנשי מחקר בעלי יכולת לקשור שיחה אינטימית. העבודה שואבת השראה מההוגה מרטין בובר, שלתפיסתו שיחה פנים אל פנים היא הצורה העיקרית של הלמידה ושל חווית החיים. השיחות מתקיימות בחדר המורים באווירה שקטה. לאורך כל שעות הפתיחה ובכל רגע נתון, כשישה משוחחים ייפגשו עם מבקרים לשיחה של כעשרים דקות על חוויה משמעותית, על ידע ברייטשום שאינו תיאורטי, או על נושא קרוב לליבם.

רשימה שמית יומית של המורות והמורים שנוטלים חלק בעבודה תפורסם בכניסה לחדר המורים ובאתר הביאנלה a-a-b.org

רשימת משתתפים: יונתן אולמן, רונית אטינגר, אורי אילן, גלית אילת, עדי אנגלמן, אלכס בן ארי, כרמל בן אשר, הגר בן זקן, דפנה בן שאול, רועי ברנד, נועה ברק, גלית גאון, עתר גבע, ציבי גבע, אורית גידלי, עירן דורפמן, יהונתן דיין, רותי דירקטור, סנדרה וייל, מנאר זועבי, עוז זלוף, רולא חורי, ליהי חן, חלי יוזביץ, מעין כהן מרציאנו, חגי כנען, עפרי כנעני, הילה לביב, מאיה להט-קרמן, לילך פנינה ליבנה, איתי מאוטנר, גיל מטוס, עמית מסטצ'קין, דלית מתייתהו, ורד ניסים, נטע סובול, זהר סיטנר, רותי סלע, גיא עד, שלומית עוזיאל, דפנה עורי מסטצ'קין, רון עמיר, עאישה עראר, ג'רמי פוגל, אלי פטל, עינת פישביין, רות פליס, מור קדישזון, עודד קוממי, ארנה קזין, רות קלדרון, נדיה רז חכם, קרקוצקין, יובל רוט, מלכי רוטנר, הלל רומן, רגנה רז, מירון רפפורט, שרי שביט, ניה שגיב, ניסן שור, עמי שטייניץ, דינה שנהב, אסתר שניידר.

העבודה נהגתה על ידי רועי ברנד ונערכה על ידי נמרוד סמוראי לוי בשיתוף צוות הביאנלה.

דור שני, 2020, הדבקה וגילוף בעץ, 30x50x130 ס"מ

## **שי עיד אלוני**

'דור שני', עבודתו של שי עיד אלוני, מתארת דמות של נער קפוא במקומו. הנער מביט מעלה, ספק מצפה ספק בוהה בלא-נודע. פסל / דחליל / בובה שהופקרה, ניצבת לבדה. הפסל 'דור שני' בנוי מאוסף פיסות עץ מודבקות ומותאמות, המחוברות זו לזו בקפידה. חומריותו הגולמית של העץ ועיצובו הפיגורטיבי-מופשט של הפסל משווים לו איכות צעצועית מאוירת, ובד בבד מזכירים טוטמים ילידיים, המצליחים בדרך מאגית לחמוק משאלות של סוג ומגדר.

שי עיד אלוני נולד ב-1974 באזור. הוא חי בחולון ופועל בתל אביב.

**תרשים זרימה**, 2020, רישום קיר, 200x300 ס"מ

**קוביית תמרים**, 2020, 32x32x40 ס"מ

**אללאת**, 2020, גבס, 80x80x200 ס"מ

**דגן**, 2020, מדבקת קיר, 20x150 ס"מ

בימי קדם סגדו הערבים לאלילים עשויים מכל חומר אפשרי. הם עשו להם אֵל מ־אֵג'וֹוה (תמרים), שלאמונתם יעניק להם עזרה, הגנה, ביטחון ובטיחות. אבל בזמני רעב הם אכלו את האל שלהם באמירה, "בעת רעב איזו תועלת יש באל מתמרים?" הערבים הקדמונים מצאו תועלת אחת באֵל התמרים שלהם: הוא מילא את בטנם הריקה.

אבל בחלוף אלפי שנים הבנו מאוחר מדי, שהאלים שאנו יוצרים היום (אלילים פוליטיים וחברתיים וכו') לא הביאו שום תועלת. איבדנו את האמון באלים שיצרנו, והעונש שלנו על כך הוא שנמנע מאיתנו לאכול אותם.

מכלול העבודות 'ביות' מורכב מכמה מיצבים ומשלב חומרי גלם וסוגי מדיה שונים, בהם פיסול בתמרים ורצף ליניארי המשתרע על הקיר. העבודה מעמתת את הצופה עם דיאלוג על אכילת האֵלים וכן מציעה פרשנויות חברתיות והיסטוריות.

זועאא בדראן נולדה ב־1993 בכאבול, הגליל המערבי. היא חיה ופועלת בחיפה.

## קרן יעלה־גולן ואדר' שלי גוגנהיים

ותלמידות ותלמידי שנה ב'  
של המחלקה לעיצוב פנים  
במכון הטכנולוגי חולון  
**כיצד נלמד בעתיד?**  
2023-2022

במהלך סמסטר שלם במכון הטכנולוגי בחולון, עסקו תלמידות ותלמידי המחלקה לעיצוב פנים שנה ב' בתכנון פרויקטים חדשים לגימנסיה, במענה לשאלה - "כיצד נלמד בעתיד?"

בביאנלה מוצגים חמישה פרויקטים שנוצרו מתוך שיחות עם ד"ר זאב דגני מנהל הגימנסיה, תלמידים ומורים, ובעקבות סיורים וביקורים בבית הספר. הפרויקטים שונים ומגוונים וקשורים לפונקציות ולחללים שונים בגימנסיה.

בין הפרויקטים: שימוש חדש במסדרון ובחצר, חללי למידה אלטרנטיביים והתערבויות שמציעות שילוב של המבנה עם הקהילה שמתגוררת בסביבותיו.

מציגות ומציגים: קורל גני, מאיה מוסן לוי, אופק פריין, איינור נור, טל אנושי.

קרן יעלה-גולן נולדה ב-1974 בתל אביב. היא חיה ופועלת במרכז הארץ. שלי גוגנהיים נולדה ב-1974 בירושלים. היא חיה ופועלת בתל אביב.

40

**מימי טסמה-סיבה** ללא כותרת, 2019, בד וחוטי צמר

מימי טסמה-סיבה יוצרת בהשראת דימויים משורשיה - התרבות והאמנות האתיופית. ביצירה 'ללא כותרת', המתייחסת אל טכניקת הרקמה המסורתית של נשים באתיופיה, היא מחליפה את הרקמה האתיופית הצבעונית המסורתית ברקמה שחורה. שחור הוא צבע העור של האמנית, אך בתרבויות שונות - כמו גם בישראל - הוא נתפס כשלילי, מפחיד, מרתיע או מלולך. ביצירותיה, טסמה-סיבה הופכת את הצבע השחור ליצירת אמנות, למשהו יפה ואסתטי, נקי ומזמין. מעשה 'ההשחרה' עומד בניגוד לניסיונות 'ההלבנה' הסביבתיים שהאמנית מתמודדת איתם בחיי היומיום. הבחירה להנכיח את השחור נועדה להנכיח את צבע העור השחור במרחב, במיוחד במרחב תצוגה שהוא לרוב לבן וסטריילי, ולהנכיח צבע של זהות ושל קהילה. באמצעות עבודת הרקמה והטקסטיל טסמה-סיבה אורגת פרשנות מחודשת לרקמה האתיופית המסורתית, לתרבות שלה ולייצוג היופי השחור.

מימי טסמה-סיבה נולדה ב-1989 בשוואדה, אתיופיה. היא חיה ופועלת בנתיובת.

43

**רביע סלפית** השעון המעורר, 2022, מיצב, שעונים, טפט וכורסא

עוצמת הבס במועדונים, ההמיה המסחררת של האוקיינוס. הצרחות מהאזורים השכנים, הירי במחסומים. נראה כי גלי קול הם חד-כיווניים, שכן המערכת בנויה כך. אבל עד כמה מערכת יכולה להפוך לקיצונית מבלי לפגוע באנשיה שלה? האם הצגת אמנות בסביבה של אילחיה משמעה לשרת אוטומטית אג'נדה מערכתית? או שמא האמנות יכולה לשמש מחט, לפוצץ את הבלון מבפנים ולעשות שינוי? האם אמנות עשויה להיות עזה דיה להישמע? כמה שעונים נדרשים כדי להעיר עיר שלמה?

רביע סלפית נולד ב-1979 בחיפה. הוא חי ופועל בשפרעם.

2023

תצלומים מאת תלמידות ותלמידי המגמה  
לאמנות, בהנחיית רכות תחום צילום במגמה  
לאמנות, לוסיאנה קפלון.

קולנוע  
המדרשה  
בביאולה

מקבץ יצירות של אמניות ואמנים, מרצי ובוגרי  
המדרשה, בנושאים חינוך, אוטונומיה והתנגדות

אוצרת: רותי סלע, אמנית וראשת המחלקה  
לאמנות, המדרשה - הפקולטה לאמנות במכללת  
בית ברל

גיא בן נר

ילד פרא, 2004, 17:00 דקות

ב'ילד פרא' מתאר האמן גיא בן נר את תהליך החינוך שלו את בנו, בניסיון לביית אותו. השימוש במטפורה של ילד פרא הוא הומאז' של בן נר לנושא זה החוזר בספרות ובקולנוע: מ'טרזן' של אדגר רייס בורוז ועד ל-'L'enfant sauvage' של טריופ ו'ספר הג'ונגל' של רודיארד קיפלינג. הסרט הוא ניסיון לתפוס את הרגע המכריע שבו הילד מרפה מהשממה סביבו כדי להפוך ל'תרבותי', ומעלה את החלוקה החותכת שבין טבע ותרבות, שהפילוסופים של עידן הנאורות אוהבים לעסוק בה.

קרן גלר

ששש... , 2008, 00:35 שניות

עבודת וידיאו שעוסקת בדיוקנאות של נשים-מורות העומדות בחזיתן למצלמה, ומאחוריהן לוח כיתה ירוק, והן פוקדות על שקט. כל אחת הוגה את ה'ששש...' באופן ייחודי. ריבוי הקולות והפעולה המונוטונית המצטברת רוקמים בהדרגה דיוקן חברתי מטריד. בעבודת עריכה מבריקה הופכת גלר את רצף פעולות ההשתקה למשפט מוזיקלי קצר ותמציתי בעל גוון הומוריסטי, המתנגן בלופ. מילון התנועות והלחשושים של המורות משעשע ביותר ומציע שפת גוף אישית ודרמטית, כך הדמויות החינוכיות מפעילות את אמצעי השליטה היחיד שבידיהן על הילדים. בהעדרם של נמענים אחרים בסיטואציה המצולמת - תלמידי בית הספר המושתקים - הנמענים הם הצופים. זוהי ביקורת מרומזת על פעולת ההשתקה, שמבקשת להשתיק את הצופה, ובה בעת מעלה את השאלה, מה הנשים מבקשות להשתיק?



בן הגרי

**אינברט, 2010, סרט 35 מ"מ, קול, צבע, 11:00 דקות**

סרט 35 מ"מ המציג יום בעולם הפוך. חפצים ודמויות אנושיות מיוצגים בהתאם להיגיון של צבעים משלימים והיפוך של אור וצל. אינברט, האנשה של האמן כדמות נגיבי, מופיע בהיפוך צבעוני בעודו מנסה ללמד את התוכי האילם שלו לדבר. בעקבות החוקיות הפנימית של הסרט, הדמות מדברת לאחור את שמות החפצים סביבה. כך, למשל, המילה 'קיר' מתהפכת ל'ריק'.

רותי סלע

**חיבוקים #2, 2017, 01:30 דקות**

השם 'חיבוקים #2' מתייחס לסרט שיצרה רותי סלע כסטודנטית לאמנות בשנת 1999 ונקרא 'חיבוקים #1', ובו היא ביקשה מעוברי אורח ברחובות ירושלים לחבק אותה. הסרט הוצג בלי סאונד. הסרט הנוכחי, משנת 2017, מתעד קטע קצר מיום ההולדת בגן של בנה של האמנית. עולות בו שאלות על חינוך, מוסכמות חברתיות והסכמה. הרגע הקצר הזה בגן מהדהד שאלות שעולות בעבודות של סלע, הקשורות בייצוג ויחסי כוח, ובפערים שבין החוקי לאתי. סלע בוחנת מבנים מוגדרים חברתיים ופוליטיים, שלא פעם משמרים מבני כוח שהתמסדו, ומציעה טווח אפשרויות להתעמת איתם.

רועי רוזן

**טריילר ל'סרט קפקא לקטנים', 2022, 1:12 דקות**

הטריילר מציג את 'קפקא לקטנים', סרט באורך מלא שיוקרן במסגרת אירועי הביאנלה - ביום ראשון 2.4 בשעה 16:30, והוא קומדיה מוזיקלית שגולשת לדרמה מחד ולרבדים תיעודיים מאידך. סדרת טלוויזיה מתיימרת לעבד את כתבי קפקא לגיל הרך ופותחת בפרק הראשון בסיפור 'הגלגול'. בעוד עלילותיו של גרגור סמסא ההופך לחרק מתוארות באנימציה, דרמות נוספות מתחוללות בבית הסיפורים הקסום, שם מוקרא הספר לילדה ללא שם, כשלאידה מקהלה של חפצים מונפשים. במקביל לגלגול של גיבורו של קפקא, הסרט עצמו עובר לגלגול, כאשר אווירת המתיקות, ההיתול והתום נהיית אכזרית ואפלה.

## סיורים מודרכים בתערוכה 'התנסויות בלמידה'

בהובלת סטודנטיות לאמנות מהמדרשה – הפקולטה לאמנות במכללת  
בית ברל

### מידי יום - יציאה לסיור מרחבת הכניסה

סיור 1 – צהריים - 12:00-13:00

סיור 2 – אחר הצהריים 17:30-18:30 (בימים שפתוח עד 19:00)

או – 14:30-15:30 (בימים שפתוח עד 16:00)

הסיורים נערכים בעברית, באנגלית וברוסית.

פרטים נוספים באתר [a-a-b.org](http://a-a-b.org)

שיעורים  
פתוחים,  
סדנאות,  
הרצאות,  
הופעות,  
הקרנות

**מנאר זועבי: וואקיף וילא אנא בטוח'אק (עצור או שאני יורה בך)**  
**פרפורמנס, 2018 (2023)** בהשתתפות: עינת גרליץ וירדן אשל.  
עבודה מס.32 בתכנייה.

**11:30, 13:00**  
איפה אגף ז'בוטינסקי  
בקצה המסדרון,  
קומת כניסה

**"תראו אותי": תלמידי מגמות האמנויות של הגימנסיה העברית "הרצליה"**  
**מציגים את עצמם ואת יצירתם**  
להקת 'ציונה תגר'; להקת 'תשמישי קדושה'; חנין יעיש, לין עאיד,  
מרגרט פרלטה

**12:30**  
איפה הבמה בחצר  
בית הספר

**המדרשה X הביאולה**

**הפנינג 'אמנות וטקסט'** בהנחיית סטודנטים מהמדרשה מהפקולטה לאמנות  
המדרשה, מכללת בית ברל. אוצר: שחר נויאהוז  
משתתפים: אריאל גיל גרינוולד, סתיו בן חיון, ליטל כהן, ליאם שמבון  
'משחק מילים' - סדנאות יצירה פתוחות לקהל. נתנסה באמנות, טקסט ומלאכה,  
ביצירת פנזינים, כריכות ותבליטים פיטוליים, ובכל מה שבין המילה הכתובה  
לבין אמנות.

**13:00-16:00**  
איפה חצר בית הספר,  
רחוב רמז  
למי מתאים לכולם

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

**רק במחאה ננצח! – סדנא לעיצוב שלטי ענק לגשרים**  
מנחה: עתר גבע, אמן ואקטיביסט, מרכז המגמה לאמנות בגימנסיה העברית  
"הרצליה"

**11:00-16:00**

**דוכן צילום – מצלמת נקב**

מנחים: תלמידות ותלמידים לצילום ביחד עם לוסיאנה קפלון, אמנית, מרכזת  
תחום הצילום במגמה לאמנות בגימנסיה העברית "הרצליה"  
מוזמנות ומוזמנים להכיר ולחוות את פעולת הצילום האנלוגית, בשיטת מצלמת  
הנקב – הקמרה אובסקורה.

הביאולה האוטונומית לאמנות בגימנסיה העברית "הרצליה" תל אביב מארחת:  
**הקולטיב הספרותי: מו"לים עצמאיים**  
יריד ספרים עם מיטב הספרים שראו אור בעת האחרונה בהוצאות עצמאיות.

**'אחותי' חנות לסחר הוגן**

עמותת 'אחותי' למען נשים בישראל' מתארכת בדוכן עם שלל חפצי אומנות,  
ספרי אמנות, חברה ותרבות ומוצרי סחר הוגן, במכירה חגיגית ומיוחדת.

## 1.4 שבת

**16:00-11:00**

איפה כיתה ז'  
למי מתאים לכולם

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **אף, אחן, לשון, עין, אצבעות – סדנת אמנות**

מנחה: להלי פרילינג, אמנית ומורה לאמנות בגימנסיה  
5 סדנאות קצרות, שכל אחת מהן נסמכת על פעולה שמקורה בחוש אחר:  
רישום מקצבים מוזיקליים (שמיעה), בישול וציור בצבעים לא קונבנציונליים  
(ריח), רישום של הפרטים הקטנים (ראייה), פיסול בירקות ופירות (טעם) ופיסול  
מערכות רישומיות המתחברות לגוף (מישוש).

**12:00-11:00**

איפה כיתה ז'  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **פרויקט נשים יפואיות**

מנחה: איאת אבו שמיס, משוררת ופעילה חברתית, מנהלת פרויקט 'נשים  
ערביות יפואיות מצליחות'  
על נשים יפואיות ערביות שעשו שינוי, ועל פרויקט 'נשים יפואיות'. אבו שמיס  
תתאר את סיפורי המסע של נשים אלה, על האתגרים, המכשולים וההצלחות  
שבהם, כמו גם את גלגולו של הפרויקט – איך הוא נולד, מה היעד שלו, וכיצד  
התפתח לאורך הזמן.

**15:00-14:00**

איפה כיתה ז'  
מי מתאים בני נוער  
ומעלה

### **המדרשה X הביאנלה**

#### **אמנות והקוד האתי – הרצאה**

מנחה: רותי סלע, אמנית, ראשת המחלקה לאמנות בפקולטה לאמנות המדרשה,  
מכללת בית ברל.  
סלע מציגה עבודות וידיאו ומעלה מחשבות על הוראת אמנות ושיח פוליטי  
במוסדות אקדמיים לאמנות.

## 2.4 ראשון

**15:00-11:00**

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים  
להורים וילדים  
(ילדים בגילאים 6-10)  
(בליווי הורה משתתף)

### **המדרשה X הביאנלה**

#### **הבזקים – סדנה רבת-חומית מעשית להורים וילדים**

מנחה: דור זליכה לוי, אמן ובוגר הפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
בואו להתנסות ביצירה באור בשילוב של טכניקות ציור, צילום והקרנה. נכין  
יצירות פלסטיות צבעוניות וחופשיות, המבוססות על טכניקות ציור וקולאז'.  
נצלם אותן ונעביר אותן למחשב וממנו למקרן. לאחר שנבחן את ההשפעות  
השונות של תהליכי הצילום וההקרנה על היצירות שלנו, נצעד אל תוכן ונגלה  
אותן מחדש.

15:00-12:00

60 דקות

בכל שעה עגולה

איפה כיתה 111

למי מתאים לכולם,

ילידים ולמשפחות

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

**התנסות כִּפית בבניה מלאכותית לכל המשפחה**

מנחים: תלמידי מגמת מחשבים בגימנסיה, בהובלת תומר לביא, רכז המגמה. כולם מדברים על בינה מלאכותית והיכולות המדהימות שלה. במפגש נסביר בקצרה מהי בינה מלאכותית, ואיך היא עובדת. נתנסה בה באמצעות בוט צ'אט ובוט תמונות, ננסה לפתור שיעורי בית בעזרתה ונעמיד את המכונה במבחן בניסיון 'לתפוס' אותה טועה.

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

**העולם שלנו - מחשבות לקראת חג הפסח – הרצאה**

מנחה: הרב מיכאל מלכיאור, נשיא ומייסד מיתרים – רשת בתי ספר וקהילות משותפות לדתיים, חילונים ומסורתיים, וח"כ לשעבר. בפרוס החג – האם הנרטיב של החג עשוי לתרום לעולם של תקווה, עולם בר־קיימא שפותח את גבולותיו וליבו לפליטים?

12:00-11:00

איפה פרטים בעמדת

הביאנלה בכניסה

למי מתאים בני נוער

ומעלה

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

**חומר, פעולה ומרחב בטיפול באמנות**

מנחה: איילת פרנק, מורה בגימנסיה ומטפלת באמנות תרפיה באמנות מושתתת על ההנחה, שיצירת אמנות היא במהותה תהליך מרפא, שמאפשר העלאת תכנים אישיים מהתת־מודע ועיבודם (גם באופן לא מילולי). 'סטודיו פתוח' הוא שיטה של טיפול קבוצתי באמנות, שמזמנת חוויות מעצימות. כל מפגש הוא מרחב יצירה ושיחה, שמאפשר לנו לשאוב כוחות ולהכיר את עצמנו. בתהליך היצירה אנו מתמודדים עם אתגרים שמשקפים את ההתמודדויות שלנו בחיים, ובכך מעצבים מחדש את זהותנו.

17:00-16:00

איפה כיתה ז'ז

למי מתאים למבוגרים

ולילדים מגיל 6

**המדרשה X הביאנלה**

**הקרנה ושיחה ב'קולנוע המדרשה בביאנלה': 'קפקא לקטנים'**

מנחה: פרופ' רועי רוזן, אמן, מרצה בהפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.

19:00-16:30

איפה אולם התאטרון

למי מתאים בני נוער

ומעלה

הקרנה מיוחדת ושיחה עם היוצר רועי רוזן 'קפקא לקטנים' היא קומדיה מוזיקלית שגולשת לדרמה מחד ולרובדים תיעודיים מאידך. סדרת טלוויזיה מתיימרת לעבד את כתבי קפקא לגיל הרך. הסיפור בפרק הראשון הוא 'הגלגול'. בעוד עלילותיו של גרגור סמסא ההופך לשרץ מתוארות באנימציה, דרמות נוספות מתחוללות בבית הסיפורים הקסום, שם מוקרא הספר לילדה ללא שם, כשליצידה מקהלה של רהיטים וחפצים מונפשים. במקביל לגלגול של קפקא, עובר הסרט בעצמו גלגול, כשאוירת המתקוות, ההיתול והתום, הופכת אכזרית ואפילה.

11:00-14:00

**בכל שעה עגולה**

איפה ברחבת בית הספר  
למי מתאים לכולם,  
ילידים ולמשפחות

**המדרשה X הביאנלה****סדנה מעשית: ציור ללא גבולות**

מנחה: עאישא עראא, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
בסדנה נהפוך את החלל שנעבוד בו לחלל אחר. באמצעות הקווים, הדמויות והדמיון שלנו ניפגש עם הקירות, הרצפה והדלתות ונייצר חלל חדש ויזואלית ורגשית.

12:00-15:30

מפגשים בני חצי שעה  
החל בכל שעה עגולה  
איפה חדר אתנחתא  
בירידה לחצר המזרחית,  
רחוב רמז  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה****אתנחתא: תוכנית פדגוגית לפיתוח אקולוגיה חינוכית**

מנחה: ד"ר רחל שאול, רכזת תכנית 'אתנחתא'  
הזמנה למפגש אתנחתא, מסוג המפגש השבועי שמתקיים במהלך השנה למורי הגימנסיה. במפגשי אתנחתא המורים מכירים ומתרגלים טכניקות גוף ונפש לשיפור איכות חייהם, וכן מפתחים מיומנויות לשקלול ושכלול טכניקות אלו בהוראה עבור התלמידים. בואו לחוות את התרגול במרחב הזה.

14:00-15:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים לכולם

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה****סדנת כלי צור**

מנחה: ברק לוי, רכז תכנית BIG HISTORY  
הסדנה עוסקת בבני אדם קדומים ובמערכת היחסים שלהם עם כלי הצור לאורך האבולוציה של האנושות. נחקר יחד כלי צור שנאספו באתרים פרהיסטוריים בני עשרות ומאות אלפי שנים.

16:00-17:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

**המדרשה X הביאנלה****שיחה אקטואלית: מדינה בתוך מדינה**

מנחה: אפרת גל־נור, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל. ברגע של פוליטיקה מדומיינת וכאקט של מחאה, התנתקה בשנות השבעים מדינת אכזיב ממדינת ישראל. בימים אלו של פוליטיקה מוטרכת והרסנית, נחזור לאופציה הזו. מה היה שם באכזיב? האם אפשר להכריז על מדינה בתוך מדינה ו'באמת' להתנתק? בואו לשמוע על הקשר בין חילזון וביאת המשיח, על חופש, על מוזיקה תחת הסדרים ביטחוניים, על פנטזיות שמשמשות בהיסטוריה. שיחה אקטואלית עם האמנית אפרת גל־נור על תהליך העבודה שהוביל לתערוכה 'הסיפור העצוב שלא ייאמן על הארגומנית אדומת הפה', שעסקה במדינת אכזיב.

19:00-17:00

איפה האזור המיועד לגינה, בחצר הגימנסיה, סמוך לגדר על רחוב רמז פינת ז'בוטינסקי למי מתאים לכולם

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **הקמת גינה קהילתית בשיתוף קהילת 'ירוק בעיניים'**

מנחה: רות פליס, רכזת תחום הקיימות בגימנסיה  
מרכז הקיימות של הגימנסיה מזמין אתכן התושבות והתושבים למפגש שבו נכיר אלה את אלה, נחלום ונתכנן במשותף את מתווה הגינה, ומה נרצה שיהיה בה.  
הקמת הגינה בשיתוף קהילת גימנסיה הרצליה ובתמיכה של מנהל קהילה מרכז בעיריית ת"א-יפו והרשות לאיכות הסביבה וקיימות.

#### **פרויקט 'יש מצב'**

מילים: דויד גרוסמן, שותפים ליצירה: הדג נחש, יוני רכטר, דניאל זמיר, ברי סחרוף, מקהלת הנוער של ימק"א, גליה ירון והמפיק המוזיקלי עמי רייס, וידיאו: מיכל רובנר.

18:00-17:30

איפה אולם התאטרון למי מתאים לכולם

#### **"תראו אותי": תלמידי מגמות האמנויות של הגימנסיה העברית "הרצליה"**

##### **מציגים את עצמם ואת יצירתם**

משתתפים: להקת ציונה תג'ר - אדם גבריאלי, גילעד מונדשיין כהן, נדב בונצל, אורי פוגל גרסון, אובי אוחיון; שגיא ויובל סטולפר; חנין יעיש, לין עאיד, מרגרט פרלטה, שירה פרידלנד, אלונה רכטמן, לי גת שרמן, אהרון סלמון, איגי קוהל, אורי לינדה, עמית לאור, חגי קמחי, תמר בן שם, גלעד לביא ומיכאל ישראלי, נעמה איתן הנטמן, גלעד מונדשיין, ליאו קושניר.

19:00-18:00

איפה אולם התאטרון למי מתאים לכולם

### **4.4 שלישי**

17:00-11:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים 5-6  
משפחות; בהרשמה מראש

### **שיעורים פתוחים: צוות הביאנלה**

#### **סדנת חשיבה ויצירה: יוצרים בית ספר אוטופי/חברת נעורים אידיאלית שלא קיימים בעולם**

מנחה: פרופ' ציבי גבע, אמן ומייסד-שותף של הביאנלה האוטונומית לאמנות בגימנסיה העברית "הרצליה" תל אביב  
בחלל שבו נעבוד יהיו פינוט עבודה/חשיבה לכל קבוצה, וכן אמצעי יצירה: טושים, בריסטולים, קלקרים וכו'. לאחר קבלת המשימה, כל קבוצה תעצב ותגדיר את 'החלום המשותף' באופן מילולי (תתאר איך הדבר יתקיים, מהם חוקי המקום, סדר היום, חובות וחכיות, איך תתבצע למידה וכו'), וכן בכל אמצעי יצירתי ויזואלי: מודלים, ציורים, שרטוטים וכו'.  
הסדנה נחלקת ל-3 שלבים שביניהם הפסקה קצרה.  
שלב 1 (כשעה וחצי): תחילת הבנייה ועיצוב ראשוני, תוך דיון, של החזון המשותף. בסופו יעבירו הקבוצות את הסיכומים שלהם למנחה ויקבלו משוב ושאלות מנחות להמשך.  
שלב 2 (כשעה וחצי-שעתיים): המשך עבודה, פיתוח המודל האידיאלי והשלמתו.  
שלב 3: התכנסות למעגל משותף, שבו נציג מכל קבוצה יתאר את התוכנית



שאליה הגיעו בליווי המחשות ותוצרי לוואי שיוצגו על הקירות במקום המפגש - מהו המודל האידיאלי שהם יצרו לבי"ס/חברת נעורים אידיאלית שלא קיימים בעולם (אין להתייחס לשום אילוצי מציאות, כלכליים, פוליטיים או אחרים).

### **שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

#### **כלבלב שמירה – סדנת עיתונות לילדים**

מנחה: עינת פישביין, עיתונאית, מייסדת-שותפה ומו"לית של "המקום הכי בגיהנום"

סדנת עיתונות לילדים ברחבי תערוכת הביאנלה וקמפוס הגימנסיה העברית "הרצליה"

**12:00-11:00**

איפה כיתה ז'9

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **המדרשה X הביאנלה**

#### **גדעון גכטמן: המורה שלא היה לי - הרצאה**

מנחה: טל גפני, אמנית, מרצה במדרשה – הפקולטה לאמנות במכללת בית ברל פירוט: מעולם לא זכיתי לפגוש את האמן גדעון גכטמן ז"ל - מורה מיתולוגי במדרשה לאמנות, שבה אני מלמדת בשנים האחרונות – אך הולך ומתפתח אצלי קשר עמוק אליו. בהדרגה מתגלות לי זיקות בין עולמות הדימויים שלנו, הגישה לחומר, תפיסת החלל ותהליכי עבודה, ובתודעתי אני משוטטת במרחבי העשייה וההוראה שלו. במפגש אציג קריאה אישית בעבודתו של גכטמן מתוך חיבורים עם עבודתי שלי, כאמנית וכמורה.

**13:00-12:00**

איפה פרטים בעמדת

הכניסה בביאנלה

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **התנסות כיפית בבניה מלאכותית לכל המשפחה**

מנחים: תלמידי מגמת מחשבים בגימנסיה, בהובלת תומר לביא, רכז המגמה כולם מדברים על בינה מלאכותית והיכולות המדהימות שלה. במפגש נסביר בקצרה מהי בינה מלאכותית, ואיך היא עובדת. נתנסה בה באמצעות בוט צ'אט ובוט תמונות, ננסה לפתור שיעורי בית בעזרתה ונעמיד את המכונה במבחן בניסיון 'לתפוס' אותה טועה.

**12:45-12:00**

**13:45-13:00**

איפה כיתה ו11

למי מתאים לכולם

### **המדרשה X הביאנלה**

#### **לשפסף עד שיצא דימוי: ציור במברשות מסוג אחר – סדנה מעשית**

#### **באמנות**

מנחה: צאלה גרינברג, אמנית ובוגרת הפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.

בסדנה נניח את המכחולים בצד ונצייר במברשות מסוג אחר: מברשת שנינים חשמלית, מברשת לטיפול בכינים, מברשת לתינוקות ועוד. נחקור את הקו הייחודי לכל מברשת ואת אופני העבודה השונים.

**15:00-12:00**

איפה כיתה ז'9

למי מתאים לכולם;

עד 15 משתתפות

ומשתתפים

17:00-16:00

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

**על השעבוד וההשתעבדות ועל הציות העיוור – הרצאה ודין**  
מנחה: ד"ר זאב דגני, מנהל הגימנסיה העברית "הרצליה", מורה ואמן  
קריאה משותפת ודין בסוגיות הנוגעות לחינוך בהקשר החברתי

19:00-17:00

איפה אולם הספורט  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

**17:50-17:00 - שיעור בשפת התנועה גאגא** - עם עדי זלטיין  
**18:40-18:00 - שיחה עם אוהד נהרין**, מפתח שפת התנועה גאגא, כוריאוגרף  
הבית של להקת מחול בת־שבע, לשעבר מנהלה האמנותי של הלהקה  
גאגא מאפשרת לנו לנוע, לרקוד, להבין את האפשרויות הגליות והסמויות של  
הגוף. היא מחזקת את המנועים הפנימיים, משכללת את היכולות האישיות  
ומעירה את החושים, הדימוין והיצירתיות הקיימים בכל אחד ואחת מאיתנו.  
כדי לרקוד גאגא אין צורך בניסיון קודם במחול או בתנועה. המשתתפים פעילים  
ומייצרים בעצמם רצף תנועתי אישי שמסייע להם לזהות ולהעצים את החיוניות  
הפיזית והמנטלית שלהם.

השיעור יועבר על ידי עדי זלטיין, מורה לגאגא ורקדנית בלהקת בת־שבע לשעבר  
ולאחריו תתקיים שיחה עם אוהד נהרין על מהות התנועה והאפשרות שהיא  
נותנת לנו למתוח את הגבולות הקיימים בנו.  
אין צורך בניסיון קודם; השתתפות בשיעור גאגא בהרשמה מראש  
AABiennale@gmail.com  
\* לא תתאפשר כניסה למאחרים  
\* הצהרת בריאות והנחיות העבודה נמצאות באתר [gagapeople.com](http://gagapeople.com)

**6.4 תמישי**

13:00-11:00

איפה כיתה ז'5  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

**עבודת חלום - ריפוי והחלמה נפשית באמצעות דיאלוג עם דימויים וסמלים**  
**אישיים ואוניברסליים (מיתוסים) בחלום ובערות – סדנה מעשית חוויתית**  
מנחה: ד"ר שרון עטיה קריגר, פסיכולוגית חברתית, מאמנת בארגונים  
ומנחת קבוצות.

מפגש ויזואלי, חווייתי, התנסותי, החותר לחשוף את סגולות החלום והחלימה  
והקשר בינם לבין יצירה ומשמעות בחיינו. המשתתפים יחשפו לעולמו המרתק  
של החלום ולשפתו הסמלית כמדריך פנימי המסייע לתקן תפיסות, להרחיב  
ולהעמיקן, לעיתים עד כדי חילוץ הנפש מקיפאון. כמו כן, המשתתפים יתנסו  
ב'הוצאה לאור' ובדיאלוג (רישום מתקן, Rescripting) עם מסרים וסמלים  
מחלומות אישיים (בשינה ובערות) באמצעות כלים יצירתיים, לרבות שימוש  
בבינה מלאכותית.

\* ההשתתפות מותנית במילוי טופס ובשליחת חלום [AABiennale@gmail.com](mailto:AABiennale@gmail.com)

17:00-14:00

איפה ברחבי הגימנסיה  
למי מתאים לכולם,  
ילדים והורים

### המדרשה X הביאנלה

**סדנת רישום** במרחב הגימנסיה עם אתי יעקובי ליליאור  
מנחה: אתי יעקובי ליליאור, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת  
בית ברל. סדנת רישום ששמה דגש על גילוי חוקי המעבר מתלת-ממד  
לדו-ממד ובהבנת השימוש בפרספקטיבה. נתבונן במרחבי הגימנסיה ונסה  
לאתר קומפוזיציות מתאימות, שיאפשרו לתרגם את הצורות במרחב לרישום  
נאמן למציאות, תוך כדי שימוש באמצעים מינימליים. הצלחה מובטחת  
למשתתפים!

18:30-17:30

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

### המדרשה X הביאנלה

#### תולדות ה־FOMO – הרצאה

מנחה: שי לי הורודי, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת  
בית ברל.  
הורודי תעסוק בשאלות, כיצד התפתחותן של טכנולוגיות הצילום יצרה את  
התנאים להופעתו הנרחבת של ה־Fear of Missing Out; כיצד ה־FOMO משפיע  
על תפיסת העצמי ותפיסת המרחב שלנו, ובאילו אופנים אמנים עכשוויים  
מתייחסים ל־FOMO.

### 7.4 שיש

15:00-12:00

איפה חצר בית הספר -  
רחוב רמז  
למי מתאים לכולם

### המדרשה X הביאנלה

#### "חופש, תנועה" - ציור, פיסול והדפס אינטואיטיבי וחופשי בהנחיית סטודנטים מהפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.

מנחים: איילת השחר, ליאם שמבון, שחר נויאהוז, אליה בן נר (אוצר: שחר נויאהוז)  
'חופש, תנועה' - אירוע יצירה וסדנאות פתוח לקהל. בסדנאות נתנסה בצילום  
ובציאנוטייפ (הדפס שמש), גלופות וחותרמות, תבליטי גבס בארגז החול וציור  
מודל. יצירה אינטואיטיבית שיוצאת מתנועה, דמיון, מוזיקה ושמש חמה.

13:00-12:00

איפה חצר - רחוב  
ז'בוטינסקי  
למי מתאים לכולם

#### שיעורים פתוחים: צוות הביאנלה

#### קולקטיב קוצ'ינטה – טקס קפה אריתראי מסורתי

מנחות: נשות קולקטיב קוצ'ינטה וסנדרה וייל, אוצרת-שותפה בביאנלה,  
יו"רית קולקטיב קוצ'ינטה, פעילה חברתית  
הזדמנות להכיר, וגם ללגום, קפה אריתראי מסורתי – במסגרת טקס שיקיימו  
חברות קולקטיב קוצ'ינטה, מיום תעסוקתי ופסיכו־סוציאלי מבוסס אמנויות,  
לנשים מבקשות מקלט מאפריקה.

14:45-14:00

איפה כיתה ז'9

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

**שלט שלט תרדוף: מה רצינו להגיד, ומה בעצם אנחנו אומרים, על נראות**

**של מחאות**

מנחה: להב הלוי, מעצב גרפי, רעיונאי, מרצה, עיתונאי ופעיל זכויות אדם, מייסד משרד העיצוב "הצווארון הכחול"  
סדנה והרצה – על שפת העיצוב ובחירת המילים בשימוש בהפגנות ובמחאות.

### **8.4 שבת**

13:00-12:00

איפה אולם התאטרון

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **Any Question? – סדנה עם רון ארד**

מנחה: פרופ' רון ארד, אמן, מעצב, ארכיטקט, חבר האקדמיה המלכותית לאמנות, לונדון  
במפגש המעצב רון ארד יציג פרויקטים שלו, ידבר, יאלתר ויגיב לכל מה שתמצאו לומר או להראות.

15:00-14:00

איפה כיתה ז'9

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **שיעורים פתוחים: צוות הביאנלה**

**אמנות פלסטינית - עכשיו**

מנחה: רולא ח'ורי, חוקרת אמנות פלסטינית, אוצרת-שותפה בביאנלה על יצירתם של אמנים פלסטינים מובילים, כגון עבד עאבדי, שריף וואקד, ג'ומאנה אמיל עבוד ואחרים, כדרך להכות עם עולם התרבות וסצנת האמנות הפלסטינית, תוך התבוננות בסמלים ותקופות כאבני דרך בהיסטוריה. לאומיות, זהות, ואמנות השחרור – הם מן הנושאים שיידונו במפגש. נכיר לעומק אמניות ואמנים יוצרים, גלריות ומוסדות המשפיעים על שדה האמנות הפלסטינית.

16:00-15:00

איפה כיתה ז'9

למי מתאים בני נוער

ומעלה

### **המאגר האינטראקטיבי לתרבות ערבית פלסטינית ארט שיף – סדנה**

מנחה: שאם אבו סאלח, אמנית, בוגרת אוניברסיטת חיפה וסטודנטית בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
סדנת היכרות עם 'המאגר האינטראקטיבי לתרבות ערבית פלסטינית ארט שיף' שמוגש בערבית, אנגלית ועברית והוא יוזמה של אורית חסון ולדר במסגרת קורס ארטיביזם בלימודי החינוך במדרשה – הפקולטה לאמנות במכללת בית ברל. המאגר השיתופי מכיל מידע אודות למעלה מ־80 אמנים ואמניות שאספו וכתבו סטודנטים ערבים ויהודים במשך שש שנים למטרות לימודיות. בצוות הארכיון: האמניות אלא שיח יוסף הייתם, חנין מרעי, פאתנה עודה, שאם אבו סלאח ותמר לצמן. המאגר עוצב על ידי חגית טטייבסקי. המפגש עם שאם אבו סלאח יחשוף את המאגר ויאפשר היכרות עם אמנים ואמניות ערבים פלסטינים לצרכי לימוד והשראה אמנותית.

16:00-14:00

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

#### המדרשה X הביאנלה

##### גיא בן נר – הקרנה ושיחה ב'קולנוע המדרשה בביאנלה'

מנחה: גיא בן נר, אמן, דיקאן הפקולטה לאמנויות, המדרשה, מכללת בית ברל.  
הקרנת סרטו החדש של גיא בן נר, 'מה שיעזור לך לעבור את הלילה', ושיחה  
איתו אודות התנגדות מבפנים.

#### 9.4 ראשון

13:00-12:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

#### המדרשה X הביאנלה

##### צילום מעורב – הרצאה

מנחה: רון עמיר, אמן, מרצה ומרכז המכינה ללימודי אמנות בפקולטה לאמנות  
המדרשה, מכללת בית ברל.  
עמיר יספר על עשייתו ארוכת השנים במסגרת פרויקטים ארכיטקטוניים  
עם קהילות שוליים.

17:30-12:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

#### ניסוי ותהייה - יום סדנאות של התכנית לתואר שני במדיניות ותיאוריה של

##### האמנויות בבצלאל

12:00 – יוסרה אבו כף, המקום של האמנות

13:00 – ד"ר שאול סתר, לקרוא טקסט

14:30 – ד"ר עדי אפעל, חינוך קרטזיאני: קריאה במקורות

15:30 – ד"ר אביטל ברק, קבוצת מחקר

16:30 – דנה יהלומי, סוכני ידע

יום סדנאות שעוסק בסוגיות בסוגיות של אמנות, התנסות וחינוך, ובצומת שבו  
הדיסציפלינות נפגשות.

18:00-15:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים לכולם

#### המדרשה X הביאנלה

##### בעקבות הפסיפס של גוטמן – סדנה

מנחה: דינה שנהב, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
בסדנה יוצרו עבודות בהשראת הפסיפס של נחום גוטמן שמוצג בכניסה  
לימנסיה "הרצליה", ונלמד על טכניקת הפסיפס ויישום שלה בחומרים שונים.  
בדומה לעבודות הפסיפס מספוג המזוהות עם האמנית מתחילת דרכה, נעבוד  
בחומרים מגוונים: ספוגים, בדים, ניירות, קרטונים, חרוזים ועוד. כל משתתף  
ייצור פסיפס!

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים****סדנת קומיקס: לא בשמיים היא: לאיר את התנ"ך**

מנחים: אסף גמזו ובן מירס  
במהלך הסדנה, המאיר בן מירס ואיש החינוך אסף גמזו ידברו על האתגרים שבאיור סיפורי התנ"ך, עם דוגמאות מקומיקסים מרחבי העולם והצצה אל מאחורי הקלעים של הפרויקט שלהם - קומיקס על ההיסטוריה של התורה מנקודת מבט אקדמית. לאחר מכן נתנסה יחדיו באיור של סיפורי תנ"ך שונים, בהדרכתם. אפשר וכדאי להביא: חומרי יצירה, שאלות, דעות, מחשבות וביקורת.

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים****כלבלב שמירה: "חפש את העובדות" – סדנת עיתונות לילדים**

מנחה: עינת פישביין, עיתונאית, מייסדת-שותפה ומו"לית של "המקום הכי בגיהנום". סדנת עיתונות לילדים ברחבי תערוכת הביאנלה וקמפוס הגימנסיה העברית "הרצליה".

**שיעורים פתוחים: צוות הביאנלה****הפילוסופיה של התינוקות (להורים, חברים, ולכל אחד אחר)**

מנחה: ד"ר רועי ברנד, אוצר ראשי בביאנלה, מרצה לאמנות ופילוסוף  
בשיחה ברנד יקרא קטעים קצרים שכתב כהורה טרי לתינוקת, הנוגעים לרגעים הראשונים של החיים, של התחושה ושל התודעה - פליאה, התעוררות, התבוננות, הבנה, התקשרות והבעה. אלו גם השאלות הראשונות של הפילוסופיה. ההתמקדות בתינוקות מאפשרת לנו לראות באופן ברור ומוחשי, מה זה אומר לחיות חיים אנושיים. לאחר כל קטע הקראה יתקיים דיון בחברותא, כדי ללמוד ולהיזכר ביחד.

**המדרשה X הביאנלה****חי צומח דומם – הרצאה**

מנחה: שחר יהלום, אמנית, מנהלת מסלול 'סטודיו' ללימודי תואר שני  
בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
התנגדות הדומם – הרצאה על עבודות.

**שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה****חומר, פעולה ומרחב בטיפול באמנות**

מנחה: איילת פרנק, מורה בגימנסיה ומטפלת באמנות  
תרפיה באמנות מושתתת על ההנחה, שיצירת אמנות היא במהותה תהליך מרפא, שמאפשר העלאת תכנים אישיים מהתת-מודע ועיבודם (גם באופן לא מילולי). 'סטודיו פתוח' הוא שיטה של טיפול קבוצתי באמנות, שמזמנת חוויות

11:00-12:30

איפה כיתה ז'  
למי מתאים לילדים  
בגילאי גן חובה ובי"ס  
יסודי ולהורים

11:00-12:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים ילדים  
והורים

12:00-13:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

12:00-13:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

16:00-17:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים למבוגרים  
ולילדים מגיל 6

מעצמות. כל מפגש הוא מרחב יצירה ושיחה, שמאפשר לנו לשאוב כוחות ולהכיר את עצמנו. בתהליך היצירה אנו מתמודדים עם אתגרים שמשקפים את ההתמודדויות שלנו בחיים, ובכך מעצבים מחדש את זהותנו.

### המדרשה X הביאנלה

#### כפפות אגרוף – סדנה

מנחה: שחר יהלום, אמנית, מרצה במדרשה ומובילת תוכנית 'סטודיו' בלימודי תואר שני בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל. סדנת יצירה – כפפות לשלג (או לכל צרה שלא תבוא) בעקבות עבודותיה של שחר יהלום.

#### פרויקט 'יש מצב'

מילים: דויד גרוסמן, שותפים ליצירה: הדג נחש, יוני רכטר, דניאל זמיר, ברי סחרוף, מקהלת הנוער של ימק"א, גליה ירון והמפיק המוזיקלי עמי רייס. וידיאו: מיכל רובנר.

#### "תראו אותי": תלמידי מגמות האמנויות של הגימנסיה העברית "הרצליה"

##### מציגים את עצמם ואת יצירתם

משתתפים להקת ציונה תג'ר - אדם גבריאל, גילעד מונדשיין כהן, נדב בונצל, אורי פוגל גרסון, אובי אוחיון, אדם ריפטיין ועלמה מימון דה רזון; אדר אסיאס, יהונתן אמזל, קירה בורזיך, ינאי שוורצמן, שירה מוזס, נעמי פרג, אמילי היימן, שחר מרקוביץ, אדם פוזנרסון, אורי סול, אורי חסיד, אלישע אמקיס, חבשוש אביתר הליל, מיכאל דרור, איתי הוד, להקת תשמישי קדושה מיכאל משה דרור, ראם יחזקאלי, נעם ספין.

### המדרשה X הביאנלה

#### בעקבות הפסיפס של גוטמן – סדנה

מנחה: דינה שנהב, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל. בסדנה יוצרו עבודות בהשראת הפסיפס של נחום גוטמן שמוצג בכניסה לגימנסיה "הרצליה", ונלמד על טכניקת הפסיפס ויישום שלה בחומרים שונים. בדומה לעבודות הפסיפס מספוג המזוהות עם האמנית מתחילת דרכה, נעבוד בחומרים מגוונים: ספוגים, בדים, ניירות, קרטונים, חרוזים ועוד. כל משתתף ייצור פסיפס!

#### שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה

#### פדגוגיה של זיכרון, דמיון ויצירה – הרצאה ודין

מנחה: ד"ר זאב דגני, מנהל הגימנסיה העברית "הרצליה", מורה ואמן על אבני היסוד של החינוך ההומני, בדין המתבסס על המונחים זיכרון, דימיון ויצירה המהותיים לתחום החינוך האזרחי ובכלל.

18:00-15:00

איפה כיתת אמנות  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

18:00-17:30

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים לכולם,  
ילידים ולמשפחות

19:00-18:00

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים לכולם,  
ילידים ולמשפחות

### 11.4 שלישי

15:00-12:00

איפה פרטים בעמדת  
הביאנלה בכניסה  
למי מתאים לכולם

13:00-12:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

16:00-12:00

### **מפגשים של 30 דק'**

איפה חדר אתנחתא  
בירידה לחצר  
המזרחית, רחוב רמז  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **מפגשי אתנחתא שילוב טכניקות גוף נפש בלמידה**

מנחה: נעמי לוסין, מורה בגימנסיה, מלמדת יוגה ומיינדפולנס  
המשתתפים יזכו לחוות מפגש אתנחתא כפי שמתקיימים אחת לשבוע, במהלך  
כל השנה, למורי הגימנסיה. במפגשי אתנחתא, המורים מכירים ומתרגלים  
טכניקות גוף ונפש לשיפור איכות חייהם. בנוסף, הם מפתחים מיומנויות  
לשיקלול ושכלול טכניקות אלו בהוראה עבור התלמידים. אין צורך בלבוש מיוחד.

### **12.4 רביעי**

12:30-11:00

איפה כיתה ז'  
למי מתאים בני נוער

### **שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

#### **סדנת קומיקס: לא בשמיים היא: לאייר את התנ"ך**

מנחים: אסף גמזו ובן מירס  
במהלך הסדנה, המאייר בן מירס ואיש החינוך אסף גמזו ידברו על האתגרים  
שבאיור סיפורי התנ"ך, עם דוגמאות מקומיקסים מרחבי העולם והצצה אל  
מאחורי הקלעים של הפרויקט שלהם - קומיקס על ההיסטוריה של התורה  
מנקודת מבט אקדמית. לאחר מכן נתנסה יחדיו באיור של סיפורי תנ"ך  
שונים, בהדרכתם.  
אפשר וכדאי להביא: חומרי יצירה, שאלות, דעות, מחשבות וביקורת.

15:00-12:00

איפה אולם התאטרון  
למי מתאים בני נוער  
ומעלה

### **המדרשה X הביאנלה**

#### **אמנות תהליך פותח של מחקר שאלות וכישלון ללא תוצר – סדנה**

מנחה: אורלי סבר, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.  
בסדנה זו נתבונן על העולם סביבנו כמילון חומרים אינסופי. נבחן חומרים שונים  
כמו במעבדת מחקר, ונמתח את גבולות החומר בניסיון להגיע לכמה שיותר  
מצבים שונים, שדרכם ייפתחו אפשרויות חדשות של גישה לחומר. הסדנה  
יוצאת מתוך שאלות על חומר, הפותחות את המחשבה על התהליך כדרך  
למידה, ולא בהתייחס לתוצאה. זהו מחקר דרך התנסות שלא פוחד להיכשל,  
ומבין שגם בכישלון יש למידה משמעותית לא פחות - ואולי אף יותר –  
מאשר בהצלחה.  
כדאי להגיע עם חומר שברצונכם לחקור.

13:30-12:00

איפה סדנת ההנדסה  
למי מתאים להורים  
ולילדים בכל הגילאים

### **שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה**

#### **המצאת הטלגרף**

מנחה: ודים טליס, מורה בגימנסיה, רכז מגמת הנדסה  
במהלך הסדנה נמציא יחד מחדש את הטלגרף - ניצור טלגרף אופטי פשוט  
ונשלח זה לזה הודעות מקודדות בשיטות שונות.



### שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים

#### איראן - שפה תרבות פולקלור

מנחה: חנה ג'האן פרוז, זמרת ויוצרת, מורה לפרסית, מורה וחוקרת תרבות איראן ומזה"ת

לכל אחד מאיתנו מסע חיים באדמה שבה נולדנו, המלווה בנשמה שבנו ובקולנו הפנימי. המסע מתחיל במחוזות בילדות וחולף דרך נופים, אנשים והאישיות שלנו. כל שתיקה או אמירה מבטאות את מי שאנחנו. במפגש ייחודי זה ניגע בתרבותה המיוחדת ועתיקת היום של איראן, נבין מיהם הפרסים ומאין השם איראן, נכיר את תם הפלורליסטית של כורש ודריאוש דרך מראות וסיפורים מאיראן. נלמד מילים בפרסית ונטעם את השירה ואת שפתם של מלכי פרס הקדמונים מתקופת המקרא.

15:30-14:00

איפה כיתה ז'5

למי מתאים בני נוער ומעלה

### שיעורים פתוחים: מורות ומורים מהגימנסיה

#### סדנת כתיבה עם הסופרת תמר מרין

מנחה: ד"ר תמר מרין, סופרת ומורה לספרות בגימנסיה

15:00-14:00

איפה כיתה ז'9

למי מתאים בני נוער ומעלה

### המדרשה X הביאנלה

#### נוף, עם גימנסיה ומדינה מתפרקת – סדנת ציור נוף

מנחה: אפרת גלינור, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת בית ברל.

דמיינו שגימנסיה "הרצליה" היא נקודת תצפית שאפשר להשקיף ממנה אל האופק, ואולי גם אל שברו. לחצות קירות, להרחיק ראות, להעמיק אל תוך הקרקע. מוזמנים לסדנת ציור נוף מאוד מאוד לא תמים ולא יפה. נוף שבור, טעון, היסטורי והיסטרי.

18:30-15:30

איפה כיתה ז'5

למי מתאים לכולם, מגיל 15 ומעלה

#### פרויקט 'יש מצב'

מילים: דויד גרוסמן, שותפים ליצירה: הדג נחש, יוני רכטר, דניאל זמיר, ברי סחרוף, מקהלת הנוער של ימק"א, גליה ירון והמפיק המוזיקלי עמי רייס. וידיאו: מיכל רובנר.

18:00-17:30

איפה אולם התאטרון למי מתאים לכולם, לילדים ולמשפחות

#### "תראו אותי": תלמידי מגמות האמנויות של הגימנסיה העברית "הרצליה"

#### מציגים את עצמם ואת יצירתם

משתתפים להקת תשמישי קדושה - מיכאל משה דרוו, ראם יחזקאלי, נעם ספין; אדר אסיאס; שגיא ויובל סטולפר, ליאו קושניר; נעמה איתן הנטמן; גלעד מונדשיין; גלעד לביא ומיכאל ישראלי; חבשוש אביתר הילל, מיכאל דרוו, איתי הוד, נעמי אמקיס, מור אמקיס, גלי מושקוביץ, נועה קם, אורי נורדמן, חסן עבאס, אלי טופר.

19:00-18:00

איפה באולם התאטרון למי מתאים לכולם, לילדים ולמשפחות

**12:00-11:00**

**איפה** כיתה ז'5

**למי מתאים** בני נוער

ומעלה

**המגמה לאדריכלות וסביבה בגימנסיה מארחת: שיעורים פתוחים**

**בתים עגולים בתים מרובעים: איך יצאנו מהמערה והגענו לבתי מגורים –**

**הרצאה**

מנחה: מיכל קריגר־מוטולה, אמנית, צלמת, חוקרת תרבות  
תולדות בית המגורים מהפרהיסטוריה האנושית. המעבר ממגורים במערות  
ומחסות טבעיים לבתי קבע, וכיצד נראתה האדריכלות הראשונה שיצרו בני  
האדם. הרצאה מלווה עם רישומים וצילומים מרתקים.

**14:00-13:00**

**איפה** כיתה ז'9

**למי מתאים** בני נוער

ומעלה

**שיעורים פתוחים: אורחות ואורחים**

**האישה האיראנית, עוצמה ורכות – שפה ותרבות**

מנחה: חנה ג'האן פרוז, זמרת ויוצרת, מורה לפרסית, מורה וחוקרת תרבות  
איראן ומזה"ת

במפגש ייחודי זה תיחשפו אל איראן האמיתית שלפני המהפכה האסלאמית,  
אל מעמד הנשים לפני המהפכה וגורל חייהן לאחריה. נתמקד בנשים איראניות  
פורצות דרך ואמניות בינלאומיות בתחום השירה והספרות, ניגע במחאת  
החיג'אב, ונלמד מה מסתתר מאחורי המילים שמלוות אותה:  
אישה – חיים – חירות.

**16:00-13:00**

**איפה** פרטים בעמדת

הביאנלה בכניסה

**למי מתאים** מיועד

לילדים מגיל 8 ובליווי

מבוגר

**המדרשה X הביאנלה**

**לשכה אפלה – סדנה מעשית בצילום**

מנחה: רינת קוטלה, אמנית, מרצה בפקולטה לאמנות המדרשה, מכללת  
בית ברל.

בסדנה נכיר תהליכי צילום מסורתיים, נבנה מצלמת נקב מקופסאות וחפצים  
שונים, נצלם ונפתח את הצילומים בחדר חושך על גבי נייר צילום רגיש לאור.  
לא נדרש ידע מוקדם בצילום, ואנו מספקים את כל חומרי העבודה הדרושים.  
אבל אם תרצו לאתגר ולהביא אתכם קופסה מיוחדת לבניית המצלמה - אנחנו  
כבר סקרנים!

**18:00-17:00**

**איפה** כיתה ז'9

**למי מתאים** בני נוער

ומעלה

**המדרשה X הביאנלה**

**הספינה ממריאה – הרצאה**

מנחה: הלל רומן, אמן, מרכז תחומים ומרצה בפקולטה לאמנות המדרשה,  
מכללת בית ברל.

הרצאה על המפגש שבין המציאות לדימויים, ועל הפער שבין צפייה באמנות  
לבין שימוש בה. במהלכה יציג רומן ספינות שוקעות, דגלים של ארגוני טרור  
וחלומות באספמיה.





תמכו בנו!

המדרשה  
HAMIDRASHA  
سامدراشا  
אקדמיית לאמנות וקולנוע בית ברל  
أكاديمية الفن والسينما، بيت بيرل



מרסל  
مرسيل  
MARCEL

הגימנסיה העברית "הרצליה"

לדמוקרטיה, הומניזם וזכויות אדם



BOLLAG  
GUGGENHEIM

FASHION  
GROUP  
SWITZERLAND



Embassy of Sweden  
Tel Aviv



קרן תל אביב  
THE TEL AVIV  
FOUNDATION

תל אביב  
AVIV  
יפו YAFFO



BROWN  
Hotels



תזתון  
KU CHI NATE  
THE ART OF  
CRAFTING  
FREEDOM

אקדמיה  
Academy of Arts and Design  
أكاديمية للفنون والتصميم  
למנות ועיצוב ירושלים القدس

